TÜRK SOLU

3 ŞUBAT 1970
FİATI : 125 Krş.
YIL : 3 - SAYI :
116

Türkiye halklarının demokratik mücadelesi bir bütündür

Ege Üniversitesi Mühendislik Bilimleri Fakültesinde devrimciler milli cephe bozguncularını altederek cemiyet seçimini kazandı

Devrimci düşüncenin yüksek öğrenim gençliği arasında geniş çapta yaygınlaşması ve hâkimiyet kazanması karşısında irtica ve faşizm, üniversitelerde sesini çıkaramaz olmuş, uzun zamandır öğrenciler için bir dış düşman haline gelecek şekilde tecrit olmuştu. Devrimci mücadelemizin gelişmesi, halkımızın kurtuluş dâvası karşısında herkesi tavır takınmaya zorlamış, millî kurtuluşçuluğun, kararlıca mücadeleye girmek demek olduğu iyice anlaşılmıştı. Bu durum yıllardır, anti-komünizm ticareti yaparak sağa sola hayır çeken CHP taraftarı gençlerin üniversitedeki bu gerici konumlarına da son verdi. Devrimci eylemin pratiği, idare-i maslahatçıları yaşatmaz oldu. Devrimci şiarlarımız bütün öğrencilerin yürekten desteğini kazandı. Bütün devrimciler millî kurtuluşçulukta birleşti.

Fakat, gericilik üniversite öğrencilerinin içinden tamamen sökülüp atılabildi mi? Hayır. Emperyalizm var oldukça onun saflarımızdaki uzantıları da yaşayacaklardır. Devrimciliğin kaçınılmaz başarını karşısında gericilik kılık değiştirerek devrimcilerin her türlü hatasından yararlanmaya hazır olduğu ortaya çıktı. Gericiliğin ve işbirlikçiliğin yeni kılığı en devrimci sloganlar arasında, sözde Kemalist maskesi altında millî cephe bozgunculuğuydu. Yeni cins anti-komünizm ticaretiydi. Ancak şunu bilmeli ki işbirlikçiliğin bu yeni türü de eskisi gibi eninde sonunda yenilgiye mahkûmdur.

İşte Ege Üniversitesinde bu tür olaylardan biri. Öğrenci Derneği seçimine Kemalist adı altında katılan gurubun bildirisinde bu durumu çok iyi görebiliyoruz.

«Atatürkçü Genç Arkadaşım» yalnız Atatürkçülere sesleniyor, demek ki işbirlikçi değil. **Büyük kurtarıcımız Atatürk'ü burjuva bozuntusu olarak niteleyecek kadar ileri gidenlerin, hiç çekinmeden onun sözleri altında imzalarını attıklarını görüyoruz»**

Bu sözleri okuyan bir insan, bildiriyi yazanların Atatürk'e sahip çıktıklarını, Kemalist devrimlerle «üst yapı devrimi» diye haksız yere alay eden, sonra da onun ismini politika cambazlığında kullanan CHP yöneticilerine çattıklarını sanabilir ve bu devrimci gençleri alkışlıyabilir. Fakat hemen arasından gelen cümle itham edilenlerin kimler olduğunu açıklıyor. **Fonksiyonlarını yitirmek üzere olan Marksist —Leninistler, son kozlarını fakültemiz de oynamak istemektedirler.»** Demekki Atatürkçülğü kötüye kullananlar sosyalist gençlermiş. Atatürkle alay edenler millî kurtuluşçuluk yolunda bugüne kadar en ön safta mücadele eden ve bu uğurda 2 yılda 8 şehit veren sosyalist gençlermiş. Bu yalana kim inanır? Bu iftirayı ileri süren kime hizmet etmektedir? Elbette emperyalizme.

«Bize göre demokrasinin temelinde fikir özgürlüğü yatmaktadır» sözde Kemalistler fikir özgürlüğü istiyor. Fakat kimden istiyor. Devrimci fikirleri hapishane tehditleriyle ezmeye çalışan işbirlikçi iktidardan mı? Hayır. Devrimci gençlerden üniversitede millî cephe bozgunculuğu yapabilmek için müsamaha dileniyor.

Ve arkasından bir çağrı. **«Atatürk devrimlerinin koruyucusu, yeni Kemalist Devrimlerin yaratıcısı isen birleşmek beraber olmak zorundasın»** Kime karşı? Devrimci gençliğin en bilinçli kesimi sosyalist gençlere karşı. Yapamazsan. **«Bunu yapmazsan, inandığı Atatürkçülüğe, halk için halkla beraber devrimci demokratik yoldan gerçekleştirmeyi isteyenlere** (Ecevit'e) **karşı sorumluluğunu yapmamış olacaksın.»**

Bildirinin altı devrimci sloganlarla dolu. **«Kahrolsun emperyalistler ve yerli işbirlikçileri», «Yaşasın halk için halkla beraber uğraş verenler», «Yaşasın Tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik Kemalist Türkiye»**

Mizansen iyi hazırlanmıştı. Ve her türlü gerici gurubu pisleştiren CHP taraftarı bölücüler şanslı görünüyorlardı. Ancak işler umulduğu gibi olmadı. Samimî devrimciler olan sosyal demokrasi dernekleri bir bildiriyle bu sahtekarlığı açıklayarak proleter devrimcilerin yanında yer aldılar.

«Kendini bilmez birkaç kişi, kendi şahsî fikirlerini Kemalistler adtna yayınlamıştır. Biz sosyal demokratlar olarak antı - emperyalis mücadelede daima yanımızda yer alan devrimcl arkadaşları suçlayan bu bildiriyi tasvip etmiyoruz» «ve bu kendini bilmez kişileri Emperyalizmin ve onun işbirlikçilerinin Türkiyedeki uşakları olarak görüyoruz.»

Devrimci gurup da bildiriyle durumu açıkladı. **«Emperyalizme bağımlı bir ülkede yaşadığımızı bilerek, gerçek demokrasi için mücadele ediyoruz. Gerçek demokrasi işçilerin köylülerin ve bütün milli sınıfların devrimci iktidarıdır. Halk düşmanlarının değil!»**

Bugünkü sahte demokrasi Amerikan emperyalizminin hakimiyetini sağlayan bir araçtır. Her kim ki sahte demokrasiyi savunur, devrimci mücadelemizi demokrasi düşmanlığıyla yaralamaya çalışırsa, o, bilerek veya bilmeyerek emperyalizme hizmet etmektedir.»

Emperyalistlerin ve uşaklarının ağzıyla devrimcilere küfreden ler yanlış yoldadırlar. Onları uyarıyoruz. Bütün Dünyada emperyalistler aynı yola başvurmakta, devrimcileri bölmeye çalışmaktadırlar. Kemalist olsun, sosyalist olsun bugün her yurtseverin görevi millî bağımsızlık saflarında yerini almaktır. Yoksa bu safları bölmek değil.»

«Bütün Yurtsever Gençler birleşiniz»

«Amerikan Emperyalizmine ve işbirlikçilerine karşı millî saflarda yerinizi alınız.»

«Yaşasın Bağımsızlık ve Demokrasi Mücadelemiz»

Bugün Türkiye'nin birçok üniversitesinde devrimci öğrenci hareketi aşağı yukarı bu tipte bir sorunla karşı karşıyadır.

Sahte Kemalistler, devrimci şiarlarla ortaya çıkıp, devrimcilerin muhtemel hatâlarından yararlanmak üzere millî cephe bozgunculuğu yapmaktadırlar. Fakat devrimciler onların bu oyununu teşhir ederek, bütün samimi sosyal demokratların desteğini sağlayarak «millî cephe» nin bütünlüğünü korumayı başarmaktadırlar. Nitekim bu seçimde de iftiralar ve anti - komünizm ticareti para etmemiş, kongreyi devrimciler kazanmışlardır. Devrimci mücadelemizin gelişen pratiği keskin bir kılıç gibi bu tip sahtekarlıkları ayırdedecektir. Yeni gericilerin sonu da eskiden farklı olmayacaktır.

Yayın organları hakkında bilgi sağlanır * Eskiz ve program hazırlanır
Objektif tavsiyelerde bulunulur * Tespit edilen programlar titizlikle yürütülür.

Cağaloğlu, Türkocağı Cad. no: 1, kat: 3
Telefon: 27 66 00 - 27 66 01. İstanbul

PROLETER DEVRİMCİ

AYDINLIK

sosyalist dergi

2 — 16. SAYI ÇIKTI

(96 Sayfa)

Proleter devrimci birlik için, ilkesiz birlik cephesini açığa çıkartalım

- **HİKMET KIVILCIMLI :** Sayın İ.İ. Paşaya Açık Mektup
- **HALİL BERKTAY :** Proleter Devrimci Çizgi ve Bazı Yanlış Eğilimler
- **KIZIL BAYRAK :** İnsanla Silâh Arasındaki İlişkide Önde Gelen İnsandır.

Türkiye halklarının demokratik mücadelesi bir bütündür

Geçen hafta iki öğrenci yurdunda meydana gelen olaylar devrimci mücadelemizin önemli bir sorununu tekrar önümüze koymuştur.

Olayları kısaca gözden geçirelim 22 Ocak Perşembe günü Site öğrenci yurdunda düzenlenen eğlence gecesinde çeşitli dillerden şarkılar ve türküler okunmuştur. Gecenin sonuna doğru doğulu gençler de Kürtçe türküler söylemek istemişler ve 2-3 kişinin müdahalesi sonucunda tartışmalar olmuştur.

28 Ocak Çarşamba günü ise aynı olaylar Kadırga Yurdunun eğlence gecesinde tekrarlanmıştır. Doğulu bir gencin türkçe söylediği bir türkünün ardından kürtçe bir türkü söylemek istemesi, gene 2-3 kişi tarafından önlenmek istenmiş ve burada da tartışmalar çıkmıştır.

Ertesi gün, İstanbul Devrimci Doğu Kültür Ocağı, yayınladığı bir bildiriyle olayı protesto etmiş ve devrimci gençleri şöven duygulara kapılmakla suçlamıştır.

Bu güne kadar ki mücadelemiz bize göstermiştir ki, devrimci Kürt gençleriyle, devrimci Türk gençleri arasında belli bir çelişme vardır. Ve bu çelişme zaman zaman ön plâna geçerek devrimci Safların bölünmesi tahlikesini yaratabilmektedir.

O halde bu çelişmeyi ele almak ve doğru çözüme ulaştırmak başlıca görevlerimizdendir.

Proleter devrimcileri, önümüzdeki devrimci adımın milli demokratik devrim olduğu bilimsel gerçeğini ortaya koyarken, etnik meselelere de değinmişlerdir.

Devrimci mücadelemizin ilk aşaması olan Milli Demokratik Devrimimizin bu konudaki programı ülkemizdeki bütün halkların merkezi laik Cumhuriyet maarifinin denetiminde kendi dillerini kullanma hakkının tanınması ve ekonomik gelişmenin bütün yurt safhında eşit olarak sağlanmasıdır.

Bu genel formül elbetteki meselenin en doğru ele alınış şeklidir. Ancak bu formülün sorunun bütün yönlerini çözüme bağladığı iddia edilemez ve böyle olmadığı da devrimci mücadelemiz içinde anlaşılmaktadır.

O halde önümüze çıkan pratik meseleler üzerinde durarak bu genel formülü geliştirmek, sorunun çeşitli yönlerine açıklık getirmek gerekmektedir.

Milli demokratik devrimin Kürt halkına merkezi laik cumhuriyette kendi dilini kullanma hakkını tanımayacağını belirttik. Ancak acaba bu, kürt halkına verilecek bir ihsa nmıdır? Elbetteki değildir.

Yukardaki genel formülü yalnızca bir devrim programı olarak görmek, bu programa ulaşmak için verilmesi gereken uzun mücadele süresini göz kaçırmak, bizi böyle hatalı görüşlere sürükleyebilir.

Kürt halkının millî demokratik devrimde elde edeceği demokratik hakların tümü, uzun bir mücadele süreci sonucunda kazanılacak gerçek haklar olacaktır. Bundan ötürüdür ki, Kürt halkının demokratik mücadelesi, milli demokratik devrim mücadelemizin ayrılamayacak bir parçasıdır.

Şimdiyedek Proleter devrimci mılitanlar tarafından Meselenin bu şekliyle anlaşılamamış olması, milliyetler meselesinde yalnızca, bir programımızın olduğunu söylemekle yetinmiş olmamız, Kürt halkının demokratik haklarını elde etme mücadelesini kürt gençlerinin özel meselesi saymamız, devrimci saflarda yukarda sözünü ettiğimiz çelişmenin gelişmesine yol açmıştır.

O halde bu çelişmeyi doğru çözüme ulaştırmak, birinci olarak, kürt halkının demokratik haklarının ancak mücadeleyle kazanılacağının bilincine varmak, bu mücadelenin, millî demokratik devrim mücadelemizin bütünü içinde ve onun ayrılmaz bir parçası olduğunu kabul etmekle olur.

Bu gerçeği kabul etmek, Kürt halkının geleceği üzerine bilimsel olmayan düşüncelere taviz vermek değildir.

Böyle düşüncelerin varolmadığını söyliyebilirmiyiz? Elbetteki böyle birşeyi iddia etmek gerçekleri inkâr etmektir. Devrimci hareketimizin bütünü için olduğu gibi, bu konuda da oportünist görüşler vardır ve genellikle hakimdir. Kürt meselesini Türkiye halkının bağımsızlık ve demokrasi kavgasından ayrı olarak ele alan ve önümüzdeki devrimci aşamanın milli demokratik devrim olduğunu kabul etmeyen görüşler oportünizmin bu konudaki görünümleridir.

Saflarımızdaki birliği bu görüşlere taviz vererek sağlıyamayız. Devrimci bir birliğin sağlanması ancak devrimci ilkelerin savunulmasıyla mümkündür. Ve nasıl Kürt halkının demokratik mücadelesinde Kürt ve Türk militanları omuz omuza olacaklarsa, bu oportünist görüşlere karşı mücadelede de öylesine omuz omuza ve birlik içinde olmalıdırlar.

Bu iki yönde birlik, milli demokratik cephenin kurulmasında önemli yararlar sağlıyacaktır. Zira cephe, ancak kurulması için mücadele verilerek gerçekleştirilir. Milli demokratik cephe içinde yer alacak sınıf ve zümrelerin hepsinin Kürt meselesinde başından doğru bir tutum takınmaları beklenemez. Çünkü proletaryanın devrimci ideolojisinden gayrı ideolojilerin, etnik meseleleri doğru değerlendirmesi mümkün değildir. Bunu bildiğimize göre, objektif çıkarları emperyalizme karşı olan ve millî demokratik devrim mücadelemizde yanımızda olacak olan güçleri, Kürt meselesini başından doğru değerlendiremediği için düşman görebilirmiyiz? Böyle bir tutum devrimci değildir ve önümüzdeki görevden kaçmak anlamına gelir. Önümüzdeki körev millî demokratik cephede yer alacak olan bütün millî sınıf ve zümrelerin bu konuda doğru tavır takınmalarını sağlamak için mücadeledir ve bu mücadele Kürt olsun Türk olsun bütün Proleter devrimcilerinin görevidir.

Adana ve Fatsa ilçe kongrelerini

TİP. Adana Merkez İlçe Kongresi 25 Ocak 1969 pazar günü yapılmış ve kıyasıya bir mücadeleden sonra, Proleter devrimcilerin kesin zaferi ile sona ermiştir.

Kongre Aybar—Aren ittifakının yeni bir örneğini vermiş, gerek divan seçimi sırasında ve gerekse konuşmalar esnasında bu ittifak alabildiğine genişlemiş, sonunda ise ezilmekten kendisini kurtaramamıştır.

Divan seçimi sırasında, sosyalizmin bilimini savundukları için, Malatya kongresinden sonra, geçici olarak ihraç edilen 13.lerden Necati Aykaş Proleter devrimciler tarafından aday gösterilmiştir. Yapılan ilk oylamada 30 a karşılık 33 oyla divan başkanı seçilen Aykaş **«İki buçuk senedir partimden uzak olmama rağmen beni seçmenizi, haksız yere partiden uzaklaştırılan ve büyük kongre kararına rağmen partimize alınmayan arkadaşlarıma karşı gösterilen bir sevgi olarak değerlendiriyor, bunun için sizlere teşekkür ediyorum»** demiştir.

Başkan yardımcılığı seçimine geçildiği sıra, başkanlık seçimini kaybeden ve oportünist davranışlarından dolayı FKF'den ihraç edilen Alev Ateş, üye olmayanlarında oy kullandığı gerekçesiyle seçime itiraz etmiştir. Bunun üzerine söz alan Aykaş **«Seçimi divan başkanı değil merkez İlçe Başkanı yönetmiştir. Bundan ötürü başkanı suçlamak kasıtlıdır, fakat ben itirazlı bir başkanlık yapmıyacağım için çekiliyorum»** demiştir. İsim okuyarak yapılan ikinci oylamadan sonra, Necati Aykaş, 29 a karşılık 32 oyla tekrar divan başkanı seçilmiş ve ardından da divan seçimlerinin tamamını Proleter devrimcileri kazanmışlardır.

Daha sonra müteşebbis Merkez İlçe Başkanı faaliyet raporunu okumuş ve rapor üzerinde ilk sözü devrimci arkadaşlarımızdan Zihni Ayhan almıştır. **«Bundan onbeş gün önce göreve başlıyan ilçe yönetim kurulundaki arkadaşlarımızı suçlamak bizim aklımızdan geçmez. Biz, devrimci mücadelemizi gerici parlemantarizmin duvarları arasına hapsetmek isteyen, halk kitlelerine sadece oy sandığını göstererek partimizi yığınlara yabancılaştıran, oportünist zihniyetin temsilcileri ile hesaplaşmak istiyoruz. Bizim mücadelemiz TİP'i işçi sınıfının öncü müfrezesi haline getirmek uğrunadır. Bu asil görevimizi yaparken bir yandanda bütün halk yığınlarını emperyalizme karşı Milli Demokratik Devrim mücadelesi saflarına kazanmak için çalışıyoruz»** demiştir.

Daha sonra söz alan Devrimci işçi Reşit Suna, **«Güler yüzlü sosyalizm maskaralıkları ile sosyalizmin bilimine küfreden ve gerçek devrimci militanları partimizden ihraç edenler bugün sosyalizm adına ahkâm kesiyorlar, buna karşı mücadele etmek her gerçek devrimcinin görevidir»** diye konuşmuştur.

Rapor üzerine konuşmalar bittiği anda, proleter devrimcilerin 31 imza ile divana verdikleri önerge okunmuş, önerge lehinde Zihni Ayhan, aleyhinde ise Alev Ateş konuşmuştur. Aleyhte konuşan Alev Ateş **«Böyle önergeler verilmez ve bağlayıcı kararlar alınamaz. Dünyanın hiç bir sosyalist partisinde böyle şeyler olmamıştır. Bu önerge kabul edilirse partimizde, sosyalizmin bilimi adına bir takım fikirler öğretilecek ve partiye küçük burjuva unsurlar hakim olacaktır».** Konuşmalardan sonra Önerge oya sunulmuş ve 25'e karşı 32 oyla kabul edilerek kongre kararı haline gelmiştir. Kongre kararı haline gelen Önerge aynen şöyledir:

«Partimizin 1965 yılından bu yana içine düşürüldüğü durum ortadadır. Parti örgütünde birlik kalmamıştır. Partinin örgütlenmesinde ve gelişmesinde önemli rolleri olan bilinçli ve fedakâr militanlar partiden çıkarılmış, örgüt alabildiğine zayıflatılmıştır. Partiyi birbirine kenetli ve zinde bir güç olarak tutan ideolojik birlik parçalanmış, ikinci büyük kongre kararlarına rağmen, ideolojik birliğin temeli olan eleştiri ve özeleştiri, parti içinde suç sayılmıştır. Partimizin içine düşürüldüğü bu durumdan kurtarılması ve işçi sınıfının partisine yaraşır etkin bir güç haline getirilmesi, tabanı oluşturan partililerin başlıca görevidir. Bu görevde burada, ilçe kongrelerinde başlamaktadır. Bu amaçla aşağıdaki önerilerimizi kongremize sunuyoruz.

1 — Parti birliği mutlaka sağlanmalıdır, parti birliği dediğimiz zaman, şu veya bu şahıs ve zümrelerin rastgele bir araya gelmesini değil, bilimsel sosyalizmin yurdumuzun somut şartlarına uygulanması sonucu beliren ideolojik bir temel üzerinde oluşan birliği anlıyoruz. Bu maksatla:

a) İkinci büyük kongre kararı olan tenkit ve kendi kendini tenkit, parti içinde deolojik birliğin yaratılması, her türlü sapmaların önlenmesi, gerek partinin gerekse partililerin geliştirmesi için etkin bir araç olarak kullanılmalıdır.

b) Partimiz içinde bilimsel sosyalizmin verilerine uygun ilkeleri savundukları için haysiyet divanlarına verilmiş ve partiden çıkarılmış bütün arkadaşlar, hiç bir kayıt öne sürülmeden, yeniden partiye alınmalı ve bu husustaki büyük kongre kararının uygulanmasında her türlü savsaklanmalar önlenmelidir.

c) Demokratik merkeziyetçilik ilkesi tam anlamıyla uygulanmalıdır. Bu ilke, her isteyenin keyfince yorumladığı olumsuz durumdan çıkartılmalıdır. Parti disiplini birliğe dayanan gönüllü bir disiplindir. Disiplinin sağlanabilmesi için her üyenin parti politikasına katkısı olması gerekir. Üye, partiden birşeyler almalı ve kendisinden de partiye birşeyler katmalıdır ki parti ile bütünleşebilsin. Bu amaca ulaşabilmek için de, üyelerin parti politikasına ve eylemleri ne aktif katkılarını yok eden eleştiriyi tahammülsüz duruma son verilmelidir. Parti üyelerinin, etrafında sıkı bir disiplinle birleşmeleri gereken parti politikasının, üyeler arasında geniş şekilde tartışılması ve yeni öneriler getirebilme olanakları yaratılmalıdır. Bu yollardırki üyeler belli prensipler etrafında birlik meydana getirirler ve gönüllü disiplin oluşur. Azınlıkta kalanlar ancak bu yolla ekseriyetin kararına uyarlar. Yoksa bir tüzük maddesi bunu sağlamaya yeterli olamaz.

Fikir ve tartışma yasaklamaları ve bazı üyeler hakkında yakışıksız ve temelsiz suçlamaların partiye hiç bir şey kazandırmadığı, tersine çok şeyler kaybettirdiği geçmiş uygulamalarla ortadadır.

d) Partide işçi sınıfı ideolojisinin egemen kılınması, parti eylemlerinde bilimsel sosyalizmin eylemlerinde bilimsel sosyalizm klavuzluğunun sağlanması, kadroların yetiştirilmesi için, parti içi eğitimin büyük önemi vardır. Parti içi eğitimi sadece tüzük ve programın okunması olarak anlayan bugünkü uygulamaya son verilmelidir. Parti üyelerii bilimsel sosyalizmin teorik ve Stratejik esasları ile fikren silahlanmış olarak yetiştirilmelidir. Bu amaçla seminerler, kurslar, konferanslar, açık oturumlar tertiplenmelidir. Ayrıca devrimci eylem bakımından bilinmesi gerekli anayasa ve ilgili diğer kanun maddeleri üyelere öğretilmelidir.

e) Parti bazı kişilere milletvekilliği sağlamaya yarayan bir oy toplama makinası olmaktan çıkarılmalıdır. Devrimciliğin seçimden seçime nutuk atmak suretiyle oy toplama çabası olmadığı açık seçik ortaya konulmalıdır. Partinin, sürekli bir eylem içinde bir yandan kendi kendini geliştirir, tecrübe kazanır ve işçi sınıfını örgütlerken bir yandan da kitlelerin devrimci atılımıyla bağ kurması ve eylem içinde öncülüğü ele alması gerçeği açıkça ortaya konmalıdır.

2) Kongremizin bu kararı İl kongresine delege seçilecek partililer iiçn bağlayıcı bir karar ve direktif niteliğindedir.»

Önergenin kabulünden sonra serbest konuşmalar bölümünde Mehmet Selik'e söz verilmiştir. Mehmet Selik, **«Ben daha sonra, buradaki partililer konuştuktan sonra konuşmak istiyorum, onun için divan başkanından rica edeceğim, bana daha sonra söz versin»** diyerek en sonra konuşmak istediğini ifade etmiştir. Bundan sonra söz alan üyelerden Hasan Yılmaz **«neyi paylaşamıyoruz arkadaşlar birleşelim çekişmekten vazgeçelim»** demesinden sonra Esef Karakaya adındaki bir partili **«arkadaşlar dikkat edelim partimizi ele geçiriyorlar ve bunlar partimizi Milli Demokratik Devrim diyerek burjuvaziye satacaklar, geçen gün Fakir Baykurt'un Adanaya geldiği gün bağımsız Türkiye diye bağırmalarına karşılık, sosyalist Türkiye diye bağıran bir öğretmene kızmışlardır onun için bunlara güvenmiyelim»** demıştir.

Bunlarıan sonra söz alan Necati Aykaş, kendisinin ihracında delil olarak kullanılan 1966 yılı Adana İl kongresi raporundan pasajlar okuyarak konuşmasına başlamış ve daha sonra şöyle devam etmiştir. **«Bu rapor benim raporum değildi, kongre raporuydu, halbuki ben bu raporden dolayı partiden ihraç edildim. Bu ihraçlarda, delillerin bir tanesi de Malatya kongresinde verdiğim oylardan ötürüdür. Dikkat edin arkadaşlar Partinin büyük kongresinde verdiğim oy benim için suç**

Proleter devrimcileri kazandı

unsuru sayılıyor, işte biz bu zihniyete karşı mücadele ettik ve sonuna kadarda edeceğiz. Ayrıca burada bir arkadaş birlikten, beraber olmaktan bahsetti, güzel söz ama nasıl birlik ve ne üzerinde birlik. Biz birlik deyince temel ilkelerde birliği anlarız. Temel ilkelerde birlik olmadan hiç bir şey halledemeyiz ve devrimci mücadelemizde ileri doğru adımlar atamayız. Bu gün temel ilkelerde birliği savunanlar ve ülkemizin somut şartlarından doğan Milli Demokratik Devrim stratejisini benimseyenler kimlerdir, sorarım sizlere. Bunların partimizi burjuvaziye satacaklarını söyleyen arkadaşa soruyorum. Yıllarca devrimciliğin mihnetini çekenler, hapsedilenler, işkence görenler ve polis takibi altında yaşayanlar satacak, bütün bu devrimciler burjuvaziye satmak için mi hapsoldular, burjuvaziye satmak için mi ölüyor devrimci genç kardeşlerimiz miting meydanlarında? Arkadaşlar, yeri geldi komünist dediler, bu sökmeyince başka şey söylemeye başladılar, buna rağmen biz yılmadık ve mücadele ettik. Şimdi görüyorsunuz hepsinin halini benim söylememe gerek yok.»

Büyük tezahürata yol açan Aykaş'ın konuşmasından sonra seçimlere geçildi ve seçimleri Proleter devrimcilerin adayları, Orhan Güllüler, Zihni Ayhan, Mahir Cemiloğlu, Arıp Gedik, Reşit Suna, Önder Kemal Yılmaz ve Çetin Boğa'nın Yönetim kuruluna seçilmesi ile sone erdi.

Tip Fatsa Kongresinde

TİP Fatsa ilçe kongresi 25 Ocak 1970 pazar gün yapıldı. Kongreyi parti üyelerinden başka halk topluluğu da izledi. İlçe başkanı Fikri Sönmez kongreyi açtıktan sonra kongre başkanlığına Ziya Yılmaz yazmanlıklara da Ahmet Kahya ve Nazım Dervişoğlu seçildiler. Daha sonra Emperyalizme karşı döğüşürken şehit düşen devrimcilerin anısı için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı.

«Yurt ve Dünya sorunları» gündem maddesinde ilk sözü Fikri Sönmez aldı. Konuşmacı «geri kalmış bir ülkede emperyalizmin parmağının devrimci parti içinde de oynayacağını» belirterek Aybar ve Aren kliklerinin emperyalizmin hizmetine düşerek ihanet ettiklerini açıkladı. Oportünist yöneticilerin parti içi eğitim engelleme çabalarını eleştirerek «**on kişi olsak bile parti içi eğitim zorunludur**» diyen Fikri Sönmez, parti stratejisi konusunda «**Aybar ve Aren klikleri sosyalist devrim aşamasında olduğumuzu söylüyorlar. Emperyalizmin boyunduruğundaki, ağalığın çuvala oy topladığı, tefeciliğin, vurgunculuğun kol gezdiği bir ülkede bu doğru değildir. Biz milli demokratik devrim stratejisini kabul ediyoruz. Emperyalizm yalnız işçi sınıfının değil, köylülerin, esnafın, memurun da düşmanıdır. Onun için milli demokratik devrim bu sınıflarını ittifakı ile yapılacaktır. Emperyalizm sandıktan çıkarak kovulmaz. Mustafa Kemal sandıktan çıkarak kovmadı, o nasıl geldi ise öyle kovulacaktır.**» diyerek milli demokratik devrimi şöyle açıkladı: «**Bolaman çayını geçmeden karaya varamayız. Bolaman köprüsüz geçilmez. O köprüleri kurmadan geçeriz diyen, halkın boğulmasına sebeb olur.**»

Behice Boran'ın son yaptığı Karadeniz gezisinde devrimcileri nasıl oyalamak istediğini anlatan, onun proleter devrimcilerine sıçrattığı iftira çamurlarına gereken cevabı veren Fikri Sömez'den sonra Çankaya ilçesi üyesi Doğu Perinçek söz aldı. Sosyalizmin biliminin bize doğru yolu çizdiğini örnekler vererek anlattı. Yurdumuzun somut koşullarını belirtti, köylüler üzerindeki tefeci sömürüsünü, tefecilerle bankalar ve emperyalizm arasındaki ilişkileri anlattı. Devrimlerin ancak işçi ve köylü yığınlarının bilinçli mücadelesiyle gerçekleşeceğini belirten konuşmacı, hiçbir meseleyi yalnız yöneticilerin bilgi ve hünerine terkedemeyeceğimizi her konuyu aramızda tartışmamız gerektiğini savundu, ve «**güçlü olan biziz, emperyalizmin ortakları bir avuçtur. Halkımız mutlaka devrimci zaferlere ulaşacaktır.**» diyerek konuşmasını bitirdi.

Doğu Perinçek'ten sonra söz alan Cem Eroğlu, yüzlerce defa yanlışlığı ortaya konmuş görüşleri bir kez daha anlattı. Sosyalist devrim aşamasında olduğumuzu, işçilerin fabrikalarda köylülerin toprakta verdiği bu günkü mücadelenin anti kapitalst mücadele olduğunu, Türkye'de demokrasinin olduğunu esasen hiç bir yerde demokrasinin tam olmadığını, Proleter devrimcilerin işçi sınıfının öncülüğünü yeni kabul ettiklerini, şimdi aradaki farkın sadece isim farkı olduğunu söyledi. Sosyalizm yalnız işçi sınıfının değil ezilen halkın iktidarıdır, dedi. Ve TİP.in önündeki görevin sendikal mücadeleye katılmak ve köylü hareketlerini destekleme olduğunu bildirdi.

Daha sonra Mustafa Ulusoy Oportünizmin can çekiştiğini belirten bir konuşma yaptı. «Oportünistler hiçbir eyleme katılmıyorlar ama böyle gelip kongrelerde kafa karıştırıyorlar» diyen Ulusoy «**artık bu oportünist görüşler mahkûm edilmiştir bunlar partimizden tasfiye edilecektir**» diye devam etti ve TDGFnin devrimci eylemlerini ve oportünuzme karşı verilen mücadeleyi anlattı Ulusoy'dan sonra söz alan Beyoğlu İlçesi üyesi Hasan Yalçın, Cem Eroğlunun Yanlış görüşlerini eleştirdi.» «**Proleter Sosyalistleri kimliklerini hiç bir zaman saklamazlar. Proleteryanın öncülüğü Aydınlık ve diğer yayın organlarımızda her zaman yer aldı. Biz proleteryanın öncülüğünü mali demokratik devrim için şart koşarız. Milli demokratik devrimden sosyalzme geçişin garantisi de esasen budur. Bizim temel poltikamız milli cephe politikasıdır. Milli cephenin bir fert dahi kaybetmesini istemeyiz. Onun için metodumuz ikna metodudur.**» diyen Yalçın, proleter devrimcilerinin bütün sınıf mücadelelerinde yer alacaklarını, millî sınıfların bütün devrimci hareketlerini bütün güçleriyle destekleyeceklerini söyledi.

Daha sonra söz alan proleter devrimci Çarşamba İlçe başkanı İsmet Öztürk, «**Bende milli demorati devrim stratejisini benimsiyorum.**» diye başlayan ve bütün oportünist görüşleri yere seren bir konuşma yaptı. «**Bu gün Türkiye'yi bir avuç emperyalist uşağı yönetiyor. Buna nasıl demokrasi diyebiliriz? Emperyalizmle halkımız arasındaki çelişki hakim çelişkidir. Her türlü can damarımızı elinde tutan odur. Sendikal hakları için mücadele eden işçinin, toprak için mücadele eden köylünün anti - kapitalist mücadele verdiği nasıl söylenebilir? Bizim kapitalistlerimiz kendileri sömürü çarkını döndüremediklerinden emperyalizmle ortaklar. Emperyalizme karşı mücadele işbirlikçilerine karşı mücadeleden ayrılamaz.**»

Bu konuşmadan sonra yapılan seçimlerde proleter devrimcileri yönetim kurulunu ve il delegeliklerini oybirliğiyle kazandılar.

Turgutlu TİP ilçe kongresi geçtiğimiz pazar günü yapıldı.

Kongre'de partinin ilçe örgütü örgütü meseleleri tartışıldı. Tam bir birlik içinde geçen kongrede, üye Selim Söz, Amerikan emperyalizminin hâkimiyetini anlattı.

Üye Osman Zoplan; «Daha çok çalışmalıyız. Köylü meselelerine önem vermeliyiz.» dedi.

Yön. Kurulu üyesi; «Sayımızın azlığına bakmayalım. Kollektif çalışmayla güçlü olacağız» dedi.

Üye Ömer Özturgut, Partinin genel meselelerini anlattı; «Önümüzdeki kurultayda bu çözülecektir» dedi.

Yönetim Kurulu:
Ayhan Kırgız
Hüseyin Serbestler
Ekrem Yıldırım
Selim Söz
İbrahim Erdoğan
Denetçi:
Osman Zoplan
İl delegeleri:
Ayhan Kırgız
Nami Kırgız
İbrahim Erdoğan
İlhan Lim
Ömer Özerturgut
Tevfik Karagöz
Selim Söz
Ekrem Yıldırım
Osman Zoplan
İşçi Calilek

Kongre; «İşçi-Köylü gazetesinin parti kurultayı kararıyla, partinin resmî bir organı haline getirilmesini kabul etti.

Diğer ilçelerde de kongreler yapılıyor. Önümüzdeki günlerde İ Kongresi de yapılacaktır.

Akhisar tütün ekicilerinin mitingi soyguncu tüccar ve işbirlikçilerin yüreğine korku saldı

Pekin Plâtinel bildiriyor.

Tütün ekicileri sendikasının düzenlediği tütün mitingi 26 Ocak 1970 Çarşamba günü saat 11.00'de Akhisar İstasyon meydanında yapıldı. İstanbul — Ankara ve İzmir'den Dev — Genç'e bağlı çok sayıda proleter devrimci genç mitinge katıldı.

Tütün üreticileri sendikası geçen sene yapılan tütün mitinginden sonra kurulmasına rağmen kısa zamanda ekicilerden büyük ilgi görmüştür.

Sendika devrimci gençler ile işbirliği yaparak köylünün bilinçlenme ve örgütlenme görevini hızla geliştirmektedir.

Mitingten önceki günlerde gençler Akhisar caddelerinde, tekel önünde ve pazarda İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesini sattılar. «tütünümüzü ıspanak fiatına kaptırmıyalım», «Kahrolsun soyguncu tefeci ve tücarlar», «tütün ekicileri malımızı Amerikan gavuruna kaptırmıyalım» diye ekicileri uyardılar. Günlerdir tütünün yok pahasına satılmasından dertli olan üreticiler gençleri sevgi ile karşıladılar. İŞÇİ — KÖYLÜ'yü «bizim gazetemiz» diye aldılar.

Zaman zaman polis de tertiplerden geri durmadı. Devrimci gençleri birer, ikişer karakola götürmek fiyasko ile neticelendi. Bildiri dağıtan ve gazete satan gençler kısa zamanda serbest bırakıldılar. Polis ayrıca Sosyal Demokrat gençleri de bildiri dağıtırken tutukladı.

Salı günü akşamı Akhisar'da toplanan 200'e yakın devrimci genç guruplar halinde köylere ve Akhisarın kahvelerine dağıldı. Gençler tütün sömürü çarkını bir kere daha köylülerden dinlediler ve kurtuluşları için yol gösterdiler. Köylülerle sürekli ilişki için İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesini tanıttılar ve adresler aldılar.

Yapılan temaslarda: Köylü sömürüldüğünün bilincinde ve direnişe hazır idi.

Polis tertipleri köylerde de gençlerin karşısına çıktı; ancak onları yıldıramadı. Gençlerin Akhisar ve köylerde İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesi satarak yaptıkları uyarı ve propaganda çok başarılı olmuştur. Çarşamba günü miting alanını büyük miktarda tütün ekicisi doldurmuştur.

Miting Tütün Üreticileri Sendikası önünden yürüyüş ile başlamış önde bayrak ve pankartlar ile miting alanına gelimiştir.

Pankartlarda şunlar yazılı idi:

«TÜTÜN EKİCİLERİ TÜTÜNÜ TEFECİ TÜCCARA KAPTIRMA, DİREN BİRLEŞ.» «KAHROLSUN SOYGUNCU TEFECİ TÜCCARLAR», «SENDİKANDA BİRLEŞ», «SİGARANIN KİLOSU 100 TL. TÜTÜNÜN KİLOSU 5. T.L.»

Miting başlarında İzmirden getirilen toplum polisi kalkanları ile kürsünün çevresinde sıralanarak, gencleri tecrit etmeğe çalıştıysa da gençler ve köylülerin haklı ve sert tepkisi ile itibarını bir kere daha yitirerek geri çekilmek zorunda kaldı. Miting başlarında Sosyal Demokrat gençler de İzmirden kalabalık bir gurup halinde mitinge katıldılar.

KONUŞUCULAR TÜTÜN SOYGUNUNU AÇIKLIYARAK, piyasanın her sene olduğu gibi bu sene de geç açıldığını ve fiatların düşük olduğunu belirttiler. BİR ÜRETİCİ; vurguncu tüccardan yana iktidar ve ülkemizi sömüren Amerikan emperyalistlerine tütünümüzü satmamak için tütünleri Akhisarın göbeğinde yakmayı teklif etti. Daha sonra, işbirlikçi iktidara ve vurguncu tüccara karşı mücadele edebilmek için Tütün Ekicileri Sendikası'nda birleşmeleri gereği anlatıldı ve haklı istekleri-ni duyurabilmek için gösteri yürüyüşleri, mitingler ve diğer direniş biçimlerinin deneneceği belirtildi.

Tütüncü nene haykırıyordu: «Ben el kapılarında çalışsam da aç kalmam».

«Tütünümüzü ıspanak fiatına kaptırmıyacağız.

Mitingte konuşan gençler «köylüye — işçiye — gençliğe zulmeden işbirlikçi iktidara, vurguncu tüccara ve Amerikan gavuruna karşı mücadelelerinin bir ve beraber olduğunu, tütün üreticilerini sonuna kadar destekleyecekleri-ni» belirttiler.

Bir avuç ağa, tüccar, tefeci senin yetiştirdiğin tütünden milyonlar kazanırken, iktidar zenginleri kayıran tütün politikasıyla seni tüccarın sömürüsüne mecbur bırakırken, milyonlarca tütün yetiştiricisi gene borçlara, gene yoksulluğa, gene kendi dertlerine terkedilecek tütünü yetiştirenler yoksullaşırken, tütünden haberi olmayanlar ekicinin sırtından onbinler vuracak.

Bu soygunu, bu emek hırsızlığını önlemenin tek çıkar yolu tütün ekicisinin teşkilâtlanmasıdır. Tüccarlar, agalar, tefeciler teşkilâtlanmışlar sırtını Amerikaya

Yürüyüş

Devrimci kardeşlerimizi baskılarınızla yıldıramıyacaksınız

İşbirlikçi iktidarın tertipleri devam etmekte ve sosyalist gençliğin mücadelesi, devrimci arkadaşlarımız tutuklanarak durdurulmak istenmektedir.

FKF eski genel başkanı Yusuf Küpeli büyük ve çirkin bir komployla karşı karşıyadır. Polis, Yusuf Küpeli'nin 4 arkadaşıyla birlikte gizli bir örgüt kurduğunu iddia etmektedir. Aynı polis tertibine getirilmek istenen diğer arkadaşlarımız her zaman mücadelenin ön safında yer alan Aydın Karagözoğlu, Sema Karagözoğlu, Bingöl Erdumlu ve M. Kemal Çamkıran'dır. Bu 5 devrimci arkadaşımız üç aydır mahkemeye çıkarılmayarak hapiste tutulmaktadır.

Polis, devrimci gençliğin İstanbul'daki önderlerini de rahat bırakmamış Deniz Gezmiş ve TDGF Bölge Yürütme Kurulu Başkanı Cihan Alptekin'e yöneltilen iddiaların iftiradan öte hiçbir değeri yoktur. Bu husus önceki sayılarımızda ayrıntılarıyla açıklanmıştı. Tamamen siyasi bir tertibe uğrayan Cihan ve Deniz arkadaşlar da uzun süreden beri yargıç önüne çıkarılmamışlardır

ODTÜ isgalinden sanık Ahmet Sina arkadaşımız da uzun

Deniz, Gezmis

hir süreden beri hapirte yatmaktadır.

Aynı tertipler zincirinin bir diğer halkası da proleter devrimci TİP üyesi İktisat Fakültesi öğrencisi Yücel Özbek arkadaşımıza düzenlenen komplodur. «Gamak» Fabrikasında işçi Şerif Aygül'ün şehit edilmesinden sonra girdiği bir tartışmada polise ihbar edilerek yakalanan Yücel Özbek bir aya yakın süreden beri yargıç önüne çıkarılmadan Üsküdar Paşakapısı ceza evinde yatmaktadır.

Son olarak da Celâl Doğan ve Hukuk Fakültesi öğrenci temsilcisi Cavit Kavak arkadaşlarımız tutuklanmışlardır. Bu tutuklama İstanbul Üniversitesinde «Müslüman Türkiye» çığlıklarıyla dersane basıp silâh patlatan şeriatçı güruhununçıkardığı olayla ilgilidir. Bu olaydan zorbaları yakalayıp dekana ve adalete teslim eden yine polis değil, devrimci gençler olmuştur. Dışarıdan gelerek Üniversite öğrencilerinin üzerine tabanca sıkan güruhunun çıkardığı olayla ilgilidir. lerin gayretiyle bastırılan olayda polisin Celâl Doğan ve Cavit Kavak arkadaşlarımızı da tutuklaması pervasızlığın nereye kadar gittiğini gösteren örneklerden sonuncusudur. Bu iki arkadaşın tutuklanmasına yapılan itiraz henüz görülmemiştir.

Yusuf Küpeli

İktidar, bu tür terör denemeleriyle devrimci eylemi baltalamıyacağını hâlâ anlamamış görünmektedir. Ölümden korkmayan devrimci gençliği demir parmaklıklar yıldıramaz Devrimci Üniversite gençliğinin eylemde alakonmak istenmekte amma Akhisar'da binlerce genç köylü gençlik ittifakını gerçekleştirerek omuz omuza tütün sömürücüsüne karşı mücadele etmektedir. Çabalar boşunadır. Sıkılan her kurşun, düzenlenen her tertip saflarımızı çelikleştirecek, Emperyalizmin silâhı geri tepecektir.

Celal Doyan, Cavit Kıvrak.

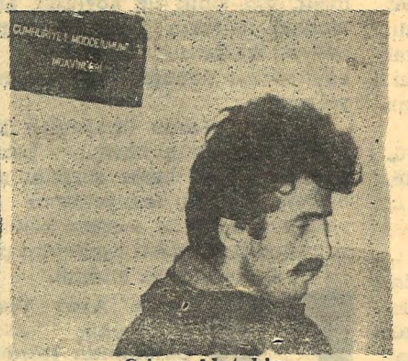

Cıhan Alptekin

dayamış iktidarla elbirliği ederek tütünde, pamukda, incirde, üzümde köylüyü sömürüyorlar. Köylü onlarla teşkilâtsız başa çıkamaz. Onların sömürüsünü önlemenin tek yolu, bütün köylünün omuz omuza olmasıdır. Köylü sömürücülere karşı güçlü sesini ancak o zaman duyuracaktır» dediler.

Daha sonra gençler ve köylüler miting lanından M. Kemal anıtına kadar yürüyerek M. Kemal ve devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunarak mitinge son verdiler.

TDGF ve TÜTÜS'ün yayınladığı ortak bildiride şöyle deniyordu:

TÜTÜN EKİCİSİ, TÜTÜN YETİŞTİRİCİSİ, KÖYLÜ KARDEŞLER!

Tütün piyasası gene çaıldı. Gün 24 saat, çoluğun çocuğun kendi emeğinle aylarını vererek yarattığın tütüne değer biçilecek. Gerek devlet eliyle, gerek tüccar yoluyla balya balya tütünlerine verilecek olan para yoksulluğuna çare olacak mı? İçilen uykusuzluk hapları, birbirlerinizin yüzüne uyumamak için çarpılan tas dolusu su, alaca karanlıkta tarlaya dizi dizi gitmeler, sabahlara kadar uykusuz tütün dizmeler, binbir titizlik ve masraf la fide yetiştirme, tütünü çocuk yetiştirir gibi dikkatli büyütüp, bir çocuk gibi besleme, yani binbir emek, alınteri, göz nuru, karşılığını, hakkını alacak mı? Cevabını birlikte veriyoruz: Hayır. Gene yazlarını plajlarda, sayfiyelerde binbir eğlence ile geçiren ağalar, tefeciler, tüccarlar piyasa açılır açılmaz emeğini çalmak, tütününü binbir dalavere ile ucuza kapatmak için başına üşüştüler. Sırtını sömürücü Amerikaya dayamış iktidar da yanlarında. Her yılki sömürülerine, daha yeni kârlar, daha yeni milyonlar katacaklar.

KÖYLÜ KARDEŞLER, TÜTÜN EKİCİLERİ!

Köylünün haklı sesini, yurdun dört bir yanında duyuran gençler, düzenlenen mitinglere katılmaya, geldiler. Köylülerin gençlerden öğreneceği, gençlerin köylülerden öğreneceği çok şey var. Ağalar, tefeciler, aracılar, tüccarlar ve onları koruyan Amerikaya sırtını dayamış iktidar nasıl köylü düşmanı ise, aynı şekilde de gençliğe düşmandır. Onun için gençlik - köylü elele vermeli, meseleleri nasıl halledeceklerini tartışmalıdırlar.

GENÇ KÖYLÜLER;

Sizlerle aynı yaşta olan, ama şehirde oturduğundan yüksek okullara giden gençlerle omuz omuza olunuz. «Genç köylü teşkilâtları» kurunuz. Dedelerimizin kanı ile, canla başla savaştığımız bu topraklarda soygun, yalan, sömürünün kökü kazınsın. Yoksulluğumuz bizden sonra gelenlere iletilmesin. Topraklarımızda Amerikan bayrağı, başımızda sömürücüler olmasın.

Akhisar mitingi vurguncu, tefeci, tüccar ve işbirlikçi iktidarın türeğine korku salmış, geçen sene ortaya çıkan düzmece saldırı köylülerden dersini aldığı için bu sene miting hadisesiz geçmiştir.

«Uyanın uyanın ekiciler»

Savaşın sona ermesini beklemeden, daha Dokuzuncu Parti Kongresinde Lenin, ülkeyi canlandırmanın asıl görev olduğunu belirtmişti. Onun hazırladığı programa dayanarak kongre, milli ekonominin elektrifikasyonuna öncelik veren tek bir plan sorununu ele aldı. Lenin ağır sanayi ile elektrifikasyonun, sosyalist kuruluş bakımından asıl önemi taşıdığını iddia ediyirdu. «Sosyalizm, Sovyet devrimi, artık tüm ülkenin elektrifikasyonudur» demişti.

1920 yılının başında Lenin'in girişimi ile, başta gelen bilim adamları ve mühendislerden kurulu ve partinin eski üyesi Krzniznanovsky'nin başkanlığında bir komisyon kuruldu.

Lenin'in komisyonun çalışmasına yapmış olduğu rehberlik konusunda Krzhizhanovsky, Klasson, Winter ve diğer seçkin bilim adamlarına yazdığı sayısız mektup ve notlardan fikir edinilebilir.

10 - 15 yıl içinde 30 büyük güç istasyonu kurmak, üretimi 1920 seviyesine göre 17 defa, toplam sanayi üretimini yaklaşık olarak 15 defa artırmak kararı alındı.

Lenin bu planı partinin ekonomik çalışmasının temeli, ikinci programı saymaktaydı. Ekonomik çalışma doğru yönde ilerledi. Çalışma, ekonominin çökmüş olduğu iç ve dış düşmanlara karşı savaş yıllarında doğru yönde başladı.

Lenin, Moskova yakınında küçük bir köy olan Kashino'da, köylülerin «Ilyich'in lambaları» adını taktıkları ilk elektrik ışıklarını gördüğüne çok sevinmişti.

1920 de emperyalistlerin son saldırısı da geri püskürtüldü ve İç Savaş, halkın tarihi zaferi ile son buldu.

Lenin'in başında bulunduğu parti, iç savaşın her türlü güçlüklerinden Sovyet halkını ustalıkla ve cesaretle sıyırıp geçirmişti. Oysa şimdi ülke, barışçı ekonomik kuruluşta, yeni yeni ve müthiş zorluklarla karşı karşıyaydı.

Sanayi üretimi savaş öncesinin zaten düşük olan seviyesinin ancak yedide biriydi; durum özellikle, beyaz muhafızların ve yabancı müdahalecilerin egemen bulundukları bölgelerde kötüydü.

Fabrikaların çoğu yakıt ve hammadde yokluğundan çalışmaz durumdaydı. Adam başına bir kilodan az dökme demir ve bir yardadan az pamuklu kumaş üretilmekteydi.

Demiryolu ulaşımı altüst olmuştu. Kenlerdeki fabrika işçileri açtı.

Bu karanlık dönemde Lenin'in dehası yepyeni bir güçle kendisini gösterdi. Parti ve devletin ekonomik politikasında keskin bir dönüşü önerdi.

Yeni Ekonomi Politikası (NEP) Lenin tarafından 1918 de **Sovyet Hükümetinin önündeki Görevler** adlı broşüründe saptanan sosyalist ekonominin temelini kurma planının geliştirilmiş biçimiydi.

Lenin, sanayi merkezlerinin tahıl ve hammadde ihtiyaçlarını karşılayabileceği için, millî ekonominin onarılmasında, işe tarımla başlama gerektiğini açıklamıştı.

Lenin ülkede küçük çiftçiliğin ağır basmakta olduğunu gösterdi. İşçi sınıfı, milyonlarca köylü ile birlikte yürümek, onların görüşünü değiştirip onları sosyalist kuruluşa kazandırmak zorundaydı.

Buna da ancak yeni ekonomi politikası ile erişilebilirdi. Bu siyasetin özü neydi ve neden buna «yeni» denmekteydi?

Lenin aynî verginin yerine ürün fazlası yükümlülüğü sisteminin konmasını, tahılda ve öbür ürün fazlalarında özel ticarete izin verilmesini önerdi.

Partiye kooperatifleri yeniden örgütleme ve ticaret düzeninin iyileştirilmesi görevini yükledi, komünistlerin ticaret öğrenmesini, işçilerle köylülerin, kapitalistlerden aldıklarından çok daha iyi ve ucuz eşyalarla donatılmasını istedi. Köylülerin ilgisini bu, daha fazla tahıl üretmeye çekecek, böylece millî ekonominin onarılması ve geliştirilmesi için bir saik olarak iş görecekti.

Lenin, NEP'in, işçi sınıfı ile köylülük arasındaki ittifakı güçlendireceğini ve Sovyet iktidarını pekiştireceğini söylemişti.

1921 deki Onuncu Parti Kongresi Yeni Ekonomi Politikası'nı kabul etti.

Bu başlangıçta bir bakıma bir geri çekilmeydi, çünkü özel ticarete ve işgücünün kiralanmasına izin vermekteydi, ki bu da kapitalizmin kısmen dirilmesine yol açıyordu.

Fakat bu, Sovyet sistemine hiçbir tehlike düşürmeyen geçici bir gerilemeydi.

İktidar, işçilerin ve köylülerin elindeydi; sanayi, toprak, bankalar, demiryolları ile su yolları devletin malıydı.

Ülkenin içinde yaşamakta olduğu zor şartlar, Komünist Partisinin durumuna da etki yapmıştı.

Bazı eski Menşevikler ve Sosyalist Devrimciler partiye girmenin yolunu bulmuşlardı; parti üyelerinin bir kesimi ise politik yönden istikrarsız idiler.

Trotsky ile öbür hizipçilerin başını çektikleri parti aleyhtarı grup, sosyalist kuruluşu sağlamanın yolları ve sendikaların rolü sorunları üzerinde parti çizgisine karşı çıkarak tekrar sahnede göründüler.

Muhalefet, parti disiplinini bozarak partiyi parçalamaya çalıştı.

Partinin birliğine, onun gücünün ana kaynaklarından biri olarak büyük önem veren Lenin tarafından tehlike tam zamanında görüldü.

Parti içinde bir bölünme, demişti, işçi sınıfı ile köylülük arasındaki ittifakın parçalanmasına, Sovyet iktidarının çökmesine ve kapitalizme dönüşe ister istemez yol açar.

Kongre, Lenin tarafından hazırlanan partinin birliğini pekiştirmeye ilişkin karar suretini kabul etti ve hizip faaliyetlerine giriştikleri takdirde merkez komitesi üyeleri dahil parti üyelerinin partiden atılacaklarını bildirdi.

Lenin **Aynî Vergi broşürünü; Ekim Devriminin Dördüncü Yıldönümü** ve **Şimdi ve Sosyalizmin Tam Zaferinden Sonra Altının Önemi** ni makalelerini yazdı, bunlar da NEP'in özünü ve bunu uygulama yollarını ayrıntılarıyla açıklıyordu. Onun yaptığı çözümlemeye dayanarak Parti, ekonomiyi onarma, yaşama koşullarını düzeltme ve kömür madenciliğini, petrol, demir ve çelik sanayilerini diriltme işi üzerinde çalışmaya başladı.

Volkhov Irmağı üzerinde ilk güç istasyonları açıldı. Bunlardan biri Lenin'in kendi gözetimi altında inşa edilmişti.

Lenin, üretimin maliyet muhasebesi, kârlılığı, işçileri harekete getirecek maddî şartlar, maddî kaynaklardan ekonomik bir şekilde yararlanma ve üretimin iyileştirilmesi gibi konuların tümünün de sanayinin onarılması ve geliştirilmesi bakımından çok önem taşıdığını düşünmekteydi.

Parti ile hükümet, bir yandan mahalli inisyatifi arttırırken bir yandan da merkezleştirilmiş milli ekonomik planlamayı pekiştirmeye çaba gösterdi.

Lenin bilim ve teknolojide ilerisi için bir şeyler vaad eden her şeye büyük ilgi gösterdi.

Lenin'in icat ve keşiflere gösterdiği büyük ilgiyi ve bilginlere sağladığı büyük desteği kanıtlayan birçok belge vardı.

Lenin, idarî çalışmaların örgütlenmesi ve devlet makinasının işleyişi üzerinde dikkatle durdu. Kırtasiyecilik ve ehliyetsizliğe hiç bir zaman hoşgörü ile davranmadı.

Sovyet yasamasının kurulmasında etkin bir rol aldı ve sosyalist kanuniyetin gözetilmesi için elinden geleni yaptı.

Her büyük mükellefiyetin, kanunlaşmadan önce, sağlanabilecek en geniş yığın tartışmasına sunulması, Lenin'in öğütüydü.

30 Ağustos 1918 de karşı devrimci bir kadın suikastçı, Fenya Kaplan, tarafından atılan kurşunlardan biri vucudunda kalmıştı. Bu yaralanmanın sonra ortaya çıkan etkileri Lenin'in aşırı çalışması ile birleşince sağlığı bozuldu.

1921 kışından sonra, doktorlarının ısrarı üzerine sık sık çalışmasına ara vermek tedavi olmak ve nekahet geçirmek zorunda kalıyordu.

1922 de sağlık durumu daha da kötüleşti, fakat hergün devlet işlerinde hazır bulunmaya devam etti.

O yılın Mart'ında onbirinci parti kongresinde konuştu.

Merkez Komitesi adına verdiği siyasi raporda, NEP'in ilk yıllarında alınan sonuçları değerlendirip ekonominin bütün sektörlerinde bir hayli ilerleme kaydedildiğini, işçi sınıfı ile köylülük arasındaki ittifakın daha da güçlendiğini bildiriyordu.

Aynı zamanda yapılan yanlışları ve sürları da eleştirdi ve hükümetin, partinin ve ekonomik organların faaliyetlerinin iyileştirilmesini amaçlıyan Bolşevikçe eleştiri ve özeleştirinin örneğini verdi. Geri çekilişin artık sona ermiş olduğunu ve kapitalist unsurlara karşı bir taarruzun örgütlenmesi zamanının da gelmiş olduğunu bildirdi. Partinin, yeni hayatın kurulmasındaki rolünü belirtti ve kehanette bulunurcasına yeryüzünde hiçbir gücün devrimin kazandırdıklarını yokedemiyeceğini; çünkü bunlar artık «bizim» kazançlarımız olmayıp, dünyanın tarihsel kazançlarıdır, diyerek ifade etti.

Vladimir Ulyanov Lenin

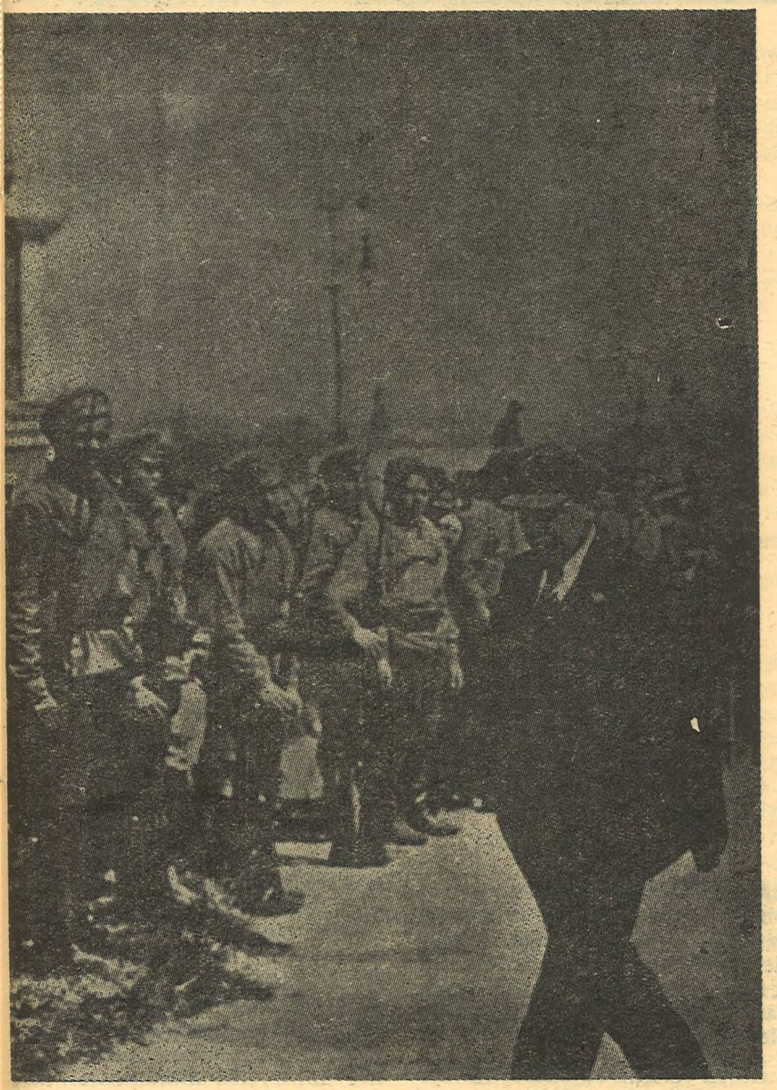

Bu Lenin'in konuştuğu son kongre oldu.

Moskova yakınındaki Gorki köyüne taşındı, burada Mayıs sonlarında çok hastalandı.

Haziran ortalarında durumu biraz düzelince işi ile ilgili yazışmalara yeniden başladı ve bazı kitaplar ısmarladı.

Ekim ayında yeniden çalışmaya koyuldu. Halk Komiserleri Konseyi'ne başkanlık ediyor, parti merkez komitesinin çalışmalarına katılıyor, konuşmalar yapıyordu.

13 Kasım 1922 de Komitern'in Dördüncü Kongresi'nde Lenin, «**Rus Devriminin Beş Yılı ve Dünya Devriminin Görünüşleri**» başlıklı raporunu verdi.

Delegelere Sovyet iktidarına, yeni ekonomi politikasına dayanarak ulaşıldığını anlattı; delegeleri Sovyet deneyini, doğmatik değil de yaratıcı bir şekilde yorumlamaya çağırdı.

20 Kasım'da Lenin, Moskova Sovyetinin bir toplantısında konuştu. «NEP Rusyasının Sosyalist bir Rusya haline geleceği» yolundaki sarsılmaz inancını dile getirdi.

Bu Lenin'in halk önündeki son konuşması oldu.

Lenin Rus olmayan ulusların sömürücüler bakımından bunca kârlı olan ezilmesine ve eşitsizliğine karşı daima savaştı.

Devrimin zaferinden sonra millî cumhuriyetlerin gelişmesi konusundaki dinmez kaygusunu, muhtelif vesilelerle gösterdi. Çünkü, milletlerin dostluğunu, Sovyet devlet gücünün temeli saymaktaydı.

Çeşitli Sovyet cumhuriyetlerinin tek bir federal devlet içerisinde birleşmesini önermişti. Ama bunlar hangi esas üzerinde ve nasıl birleştirilecekt?

Lenin bu soruyu **SSCB'nin Oluşumu ve Milliyetler ya da «Özerkleşme» Sorunu Üzerine** mektuplarında cevaplandırdı.

Lenin, eşit ve bağımsız ulusların proleter enternasyonalizmine dayanan gönüllü bir ittifakı olan bir Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği, ulusların dostluğuna dayanan yepyeni, çok uluslu bir devlet tipi kurmanın elzem olduğunu söyledi

1922 Aralık'ında, Bütün Sovyet Birlikleri Birinci Kongresi, Lenin'in fikirlerini uyguladı. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliğini kurma kararını aldı.

Lenin SSCB Halk Komiserleri Konseyi'ne başkan seçildi.

1922 Aralık'ında Leninin sağlığı gene bozuldu, fakat Ocak ve Şubatta oldukça toparlandı.

Son makalelerini işte bu sıralarda yazdırmıştı: **Kongreye Mektup, Bir Günlükten Sayfalar, Kooperasyon Üzerine, Bizim Devrimimiz, İşçilerin ve Köylülerin Denetimini Yeniden Nasıl Örgütleyelim, Daha Azı ama Daha İyisi.**

Bunlar Leninin politik vasiyetleridir.

Sarsılmaz iradesi, taşıdığı sorumluluk konusundaki uyanıklığı, parti ve Sovyet cumhuriyetinin ilerdeki gelişmesi konusundaki kaygusu, hastalığının verdiği ıstırabı yenmek ve insan gücünün ötesinde görülen şeyi yapma gücünü ona vermişti: ciddi hastalığına rağmen, sadece altı hafta içerisinde bir takım çok önemli eserler yazmıştı.

Lenin, daha ileri bir sistem olan sosyalizmin, bütün ülkelerde eninde sonunda zafere ulaşacağına inanıyordu. Bununla birlikte, halkı, ayni zamanda uyanık olmaya, ülkenin savunma güçlerini arttırmaya ve Kızıl Ordu'yu güçlendirmeye çağırdı.

Daha 1923 Mart'ında sağlığı bozulmuş, Gorki'ye dönmek zorunda kalmıştı. Yaz ortasında biraz iyileşti ve Ekim'de gene Kremlin'e döndü.

21 Ocak 1924'te saat 18,30 da Lenin, beyin kanamasından öldü.

Kara haber bütün ülkeye yıldırım gibi yayıldı.

Parti merkez komitesinin halkı çağrısında şöyle diyordu: «İşçi sınıfında gerçekten büyük ve kahramanca olan herşey, korkusuz akıl, demirden, bükülmez, başı dik, herşeyi fetheden bir irade, köleliğe ve baskıya karşı uzlaşmak bilmez nefret, halk yığınlarının yaratıcı güçlerine sonsuz bir iman, muazzam örgütleyici dehaişte bütün bunlar adı doğudan batıya, kueyden güneye yeni dünyanın bir simgesi haline gelmiş olan Lenin'de en parlak ifadesini bulmuştu.»

23 Ocak'ta Lenin'in naaşını taşıyan tabut, Gorki'den Moskova Sendikalar Binasının Sütunlu Holüne taşınarak üstü açık olarak yerleştirildi.

Acı soğuğa rağmen yüzbinlerce işçi ve köylü, Kızılordu erleri, memurlar, Sovyetler Birliğinin heryanından gelmiş emekçi temsilcileri, yabancı delegasyonlar, büyükler ve küçükler dört gün, dört gece tabutunun önünden dizi dizi geçtiler, büyük insana son saygılarını gösterdiler. Halkın acısı sonsuzdu.

26 Ocak'ta İkinci Bütün Sovyet Birlikleri Kongresi, emkçilerin önderi ve öğretmeni Lenin'i anmak için Bolşoy tiyatrosunda toplandı.

Kongre, Lenin'in anısını devam ettirme yolunda karar aldı ve dünya emekçilerine bir bildiri yayınladı.

Kongre, bütün dünyaya kurtuluşun yolunu gösteren Lenin'in eserlerini büyük ölçüde ve kitlevi halde yayınlamanın, Lenin'in anısına dikilecek en iyi anıt olacağını belirtti.

Petrograd işçilerinin isteği üzerine Petrograd kentinin adı Leningrad olarak değiştirildi.

Lenin'in ölümü parti, Sovyet işçi sınıfı, enternasyonal işçi sınıfı ve proleter hareketi için büyük bir kayıptı.

Bu muazzam kaybı hafifletmek için, işçi sınıfı Lenin'in partisinin Parti de merkez komitesinin etrafında daha sıkı bir şekilde toplandı.

Partili olmayan binlerce işçi Lenin'in hareketine katılmak için başvurdu. Merkez komitesi özel bir Lenin defteri açtı. Buna birkaç hafta içinde 240.000 den fazla işçi yazıldı.

Lenin, dünya proleter hareketine büyük devrimci öğretiyi, Leninizmi bıraktı.

Otuz yıl süren politik faaliyeti sırasında yüzlerce kitap ve broşür, binlerce makale ve mektup yazdı; parti kongrelerinde ve emekçilerin toplantılarında birçok söylevler verdi.

Eserleri tüm dünya üzerinde, milyonlarca ve milyonlarca işçi, köylü ve aydın tarafından okunuyor. Leninizm yaşıyor.

Önümüzdeki Nisan ayında, bütün dünya halkları, Lenin'in yüzüncü doğum yıldönümünü kutlayacaklardır.

Büyük Lenin'i saygı ile anarız.

CİA'nın İran'daki kolu SAVAK'n Ajanları yakalandı

İRANDAKİ C.İ.A. nın uzantısı SAVAK Ajanlarından ikisi, İranlı ve Türk öğrencilerin ortak çalışması neticesinde Türkiyede ortaya çıkarıldı...

Emperyalizmin ve Faşizmin az gelişmiş ülkeler üzerindeki hakimiyet ve saldırganlığını sürdürürken, İşbirlikçi iktidarlar herşeyi para ile satın alabilecekleri ni sandıkları bu ülkelerde kendi bekçiliklerini birtakım satılmışlara yaptırmaktadırlar.

Bu işin geniş çaptaki organizasyon ve denetimi Amerikan Emperyalizminin kolluk kuvveti C.I.A. tarafından planlanmakta, bu uğurda büyük paralar dökülmekte, devrimci öğrenci ve işçi örgütleri kesiminde bu ajanlar büyük gizlilik içinde çalışmaktadırlar. Bu arada bir hususu gözden kaçırmaktadırlar. Bizim devrimci uyanıklığımız bunları gün ışığına çıkarmamızı ve ilk plânda saflarımızdan tecrit ederek bunları kamuya birer birer açıklamamızı gerektirmektedir.

Aramıza katılan ajanlar çeşitli eylemlerde bazı provakasyon hareketleri ile emperyalizmin böl ve hükmet taktiğini uygulamağa çalışmakta, ve bu arada kendilerini ele vermektedirler. Hatta bu satılmışlar saflarımızdaki en güvenilir, en yiğit militanlara ajan damgası vurarak dikkati kendi üstlerinden atmak ve saflarımızdaki çelikleşmeyi zayıflatmak istemektedirler.

Emperyalizmin uşağı İran Şahı

Bağımsızlıkları uğruna döğüşen kahraman İran halklarının haklılığını savunan ve ülkelerine döndüklerinde Faşist ŞAH'a ve Amerikan Emperyalizmine en keskin savaşı vermeğe hazırlanan Iran'lı devrimci öğrenciler arasına katılan ajanların geçtiğimiz günlerde ortaya çıkarılması bunun somut örneğini teşkil etmektedir.

Faşist İran Şahı kendi çatırdayan tahtını koruyabilme ümidi ile C.İ.A. ile işbirliği yapıp ülkesindeki gizli polis teşkilâtı SAVAK'ı birazdaha güçlendirme çabasına girişti. Bu teşkilât, dış ülkelerde okuyan devrimci İranlı öğrenci lere ve ailelerine çeşitli baskı ve terör kanunları uygulamakta, öğretimini tamamlayıp İrana dönen öğrencileri de orta çağ kalıntısı bir zihniyetle gerekçesiz KASR zindanlarında çürütmektedr.

Bütün suçları devrimcilik olan bu yiğit gençlere yurtlarında çalışma imkânı verilmemekte irandaki tüm millici aydınlar yine SAVAK marifetiyle susturulmakta, zindanlara atılmakta veya öldürülmektedirler. Bu baskıyı, terörü ve giderek Amerikan Emperyalizmini protesto etmek için kendisini yakan devrimci İranlı kardeşimiz SADIK HÜSREVŞAH'ı burada saygı ile anarız. Yine devrimci öğrencilerden öğretimini tamamlayıp yurduna dönen ziraat mühendisi Yusuf Zamiri'de İran sınırında tutuklanarak hapisde çürümeğe terkedilmiştir. Bütün bu olanlar bu satılmış ajanların marifetleridir.

Türkiye'ye bir müddet evvel gelen ve İran elçiliğinde gayri resmi görevli C.İ.A. ve SAVAK ajanı KAZIM ZADEGAN, Şah sempatizanı İranlı öğrencilerin ekomik problemlerinden yararlanarak onları kendi iğrenç emellerine alet etmiş, ve parayla satın alarak birer Savak memuru olarak çalıştırmışdır.

On üç yıldır iranda kesin bir devrimci kıyımına sebep olan bu teşkilât, kuulduğundan bu yana karşı-devrimcilerin bekçi köpekliği görevini başarıyla sürdürmektedir. İ.T.Ü. de okuyan RIZA ZİYAPUR ve TEHMUR HAZIG CAFERİ bunlardan ikisidir. Devrimci ziraat mühendisi kardeşimiz Yusuf Zamiri'nin memleketine gidişinde yakalanmasında birinci plânda rol oynayan TEHMUR HAZIG geçen hafta bir toplantıda devrimci öğrencilerin listesini iki

Sadık Hüsrev Şah

Teymur Hazıg caferi

nüsha yazarken yakalanmış, ve yine üzerinde ayrıca kongre tutanakları, elçiliğe verilmek üzere devrimci öğrencilerin listesi ve Kâzım Zadegân'dan aldığı paraların karşılığı olarak makbuzlar ele geçirilmiştir.

Geçen yıl İran başbakanı Hoveyda'nın İstanbula gelişini protesto eden devrimci öğrencileri rapor eden RIZA ZİYAPUR adlı ajan da Türk ve İranlı devrimci öğrenciler tarafından belgeleri ile birlikde yakalanmıştır.

Biz Tüm Devrimci gençler olarak Emperyalizm ve işbirlikcilerini korumakla görevli bu satılmışları devrimci uyanıklığımızla saflarımızdan kesinlikle çekip çıkaracağız, onların cezasını ezilmiş halklar verecektir, Çünki onlar binlerce suçsuz insanın kaatilidirler. İşkence altındaki vatanseverlerin sesleri hiçbir zaman unutulmayacaktır. Bakınız büyük bir devrimci ne diyor...

«Bu yiğit ve her düşmanı yok etmeğe kararlı ordu hep önden gidecek, hiçbir zaman hiçbirşeye boyun eğmeyecektir. Hangi durumda olursa olsun, hangi güçlüklerle, çevirilirse çevrilsin, son kişisine kadar çarpışacaktır.»

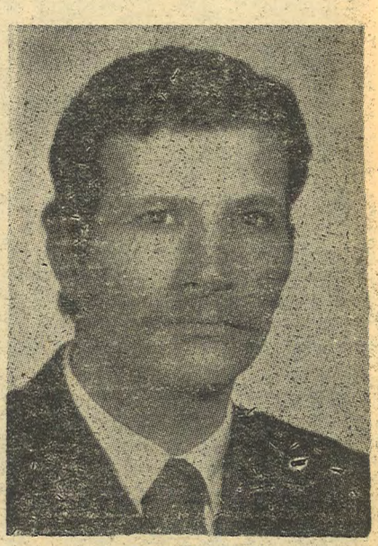

Rıza Ziya PUR

ODTÜ olayları

ÖDTÜ'de Amerikan Uşağı Kemal Kurdaş'ın devrimci öğrencilerin mücadeleleri ile istifa etmek zorunda kalması ile birlikte ODTÜ'ye yeni Rektör bulunması meselesi ortaya çıkmış ve AP iktidarının kendi emrinde kullanabileceği kişileri tayin etme arzusu yüzünden bir kriz halini almıştır.

Mütevelli Hey'etinin Rektörlüğe Mustafa Parlar adlı bir profesörü getirmesi üzerine gerginlik daha da keskinleşmiş, ODTÜ'nün, Kommer'in arabasını yakarak Anti - emperyalist mücadelede ileri bir adım atan, Üniversiteyi işgal ederek demokratik üniversite mücadelesinde yararlıklar gösteren, Taylan Özgür arkadaşlarını şehit veren devrimci öğrencileri, Mustafa Parlar'ın Rektörlüğünü aslâ kabul etmeyeceklerini ilân etmişlerdir.

ODTÜ, Üniversite özerkliğine aykırı olan özel bir kanunla kurulmuş bir okuldur. Mütevelli Hey'eti adı altında Hükümet tarafından, en mutemet iş adamlarından ve emperyalizmin borazanlığını yapan sözde bilim adamlarından seçilen, bir gurubun Rektör'ü seçtiği, Üniversite hakkında önemli kararlar verdiği bir yerdir. Bu durum, ODTÜ'nün öğretim üyelerini baskı altında tutmak ve Amerikan Emperyalizminin ideolojik hakimiyetini, dolaysız olarak kurmak için hazırlanmış bir düzendir.

İşbirlikçi AP iktidarının baskıları ve öğretim üyelerine söz hakkı tanımaması, ODTÜ'nün öğ-

Gider vergisi yoksulların sırtına binecektir

Vergi, devletin üretimden bir pay alma şeklidir. Tarih boyunca değişik toplumlarda, değişik türlerde vergiler alınmıştır. Örneğin pre - kapitalist Avrupa'da önemli bir vergi kaynağı tuza konan vergiydi. Osmanlı toplumunda göze çarpan en önemli vergilerden biri, toprak ürününden alınan aşar vergisidir. Olgunlaşmış burjuva toplumuna gelene dek, (yani 1900'lerin başından sonra) alınan çoğu vergiler, dolaylı vergilerdi. Yani vergi bir mala konur; malı satın alan bu verginin ya tümünü, ya da büyük bir kısmını öder. Dolaylı vergiler alıcının ne gelirini göz önünde tutar, ne de servetini. Az gelirli olan da, çok gelirli olan da aldığı mal birimi başına aynı vergiyi öder. Bundan dolayı, dolaylı vergiler adil değildir.

Burjuva sosyal adaleti geliştikçe Avrupada ve Amerikada kişilerin gelirleri doğrudan doğruya vergilendirilmeye başlandı. Bugün kü gelir vergisi dediğimiz sistem doğdu. Bu sistemin Avrupa ve Amerikada uygulanan türüne göre kişinin geliri arttıkça ödemesi gereken vergi miktarı daha da artar. Örneğin ayda 500 TL kazananın 50 TL vergi vermesi gerekiyorsa, 1000 TL kazananın 100 TL daha fazla ödemesi gerekir. Bu tür vergi, ödeme gücünü göz önünde tuttuğu için daha adildir. Batı Avrupa ülkelerinin tümünde devlet vergi gelirlerinin büyük bir çoğunluğu sözü edilen dolaysız vergiden (gelir vergisinden) elde edilir.

Türkiyede devlet vergi gelirlerinin ise çoğu dolaylı vergilerden gelir, ve bu vergiler dolaysız vergilere nispeten artmaktadır. 1961'de Türkiye devlet vergi gelirlerinin % 60'ı dolaylı vergilerdendi, 1968'de bu oran % 67'ye yükseldi. Rakkam olarak 1968 toplam vergi gelirleri 16.3 milyar TL, dolaylı vergi gelirleri 10.5 milyar liradır. Bu durum Türkiye'nin kapitalizmin geri bir aşamasında oluşun un sonucudur.

Türkiyede vasıtalı vergilerin üç önemli türü vardır. 1) Gümrükte ithal malları üstünden alınan vergiler. 2) Yurt içinde üretilen mallara konan vergiler 3) Tüketim vergileri.

İthalata konan vergiler ortalama olarak, ithal değerinin % 66'sı civarındadır. Bu rakkam, örneğin otomobil için (şimdi) % 200'e yaklaşır, veya geçer, diğer taraftan bazı tıbbî techizattan hiç gümrük alınmaz. Gümrüklerde alınan vergiler, toplam dolaylı vergi gelirinin % 19'u civarındadır. Ocak 1970'te yürürlüğe giren yeni otomobil vergisi (hazine fonu) bu vergilerin yeni bir türüdür.

Ortak Pazarla olan anlaşmaların uygulanmasına göre Türkiye Ortak Pazar'a geçiş dönemine başlamak hazırlığındadır. Geçiş dönemi, Ortak Pazarla Türkiye arasında gümrüklerin karşılıklı olarak sıfıra doğru indirilmesinin başlangıcıdır. Gümrüklerin yılda % kaç azaltılacağı henüz bir anlaşmayla kesinleşmemiştir. Bu dönemden başlıyarak, Türkiye Ortak Pazara tam üyeliğe yaklaştıkça gümrükte alınan vergi gelirlerinin çok önemli bir kısmı ortadan kalkacaktır. Bunu Ortak Pazara giri le devlet vergi gelirleri arasındaki ilişkiyi göstermek için söylüyoruz. Bugün kü vergi artışlarının, azalacak gümrük vergi gelirlerinin yerine geçmesi için konmadığı açıktır. Daha ortak Pazarla anlaşma yapılmamış olduğundan vergi kaybından söz edilemez.

Üç numaralı kalemde sözü edilen dolaylı vergi türü tüketim vergileri örneğin Tekel maddesine konan ve 1969 da rttırılan vergilerdeki 1969 artışları epeyce yüksekti. (Sigarada birinci 90 kuruştan 110 kuruşa, filtreli Yeni Harman 325 kuruştan 450 kuruşa çıkarılmıştı) Bu vergi türü dolaylı vergi gelirlerinin aşağı yukarı % 21'i civarındadır.

En önemli dolaylı vergi kaynağı gider vergileridir. Toplam vergi gelirlerinin % 60 ına yakın tutarlar. Bu vergi demire, bakıra, tuğlaya, kauçuğa, plastiğe, kâğıda, cama, tekstile v.s. konur. Yani iplikten alınır. (% 36), çimentodan alınır (% 12,5) plâstikten alınır. (% 75). Hükümet son bir kanunla bu vergi nispetlerini % 100'e kadar arttırma yetkisi almıştır. Vergilerin ne kadar artırılacağı şu anda belli değildir. Ancak şu kadarını kesinlikle söyliyebiliriz: bu vergi birçok yarı mamulde alınmaktadır. Vergisi artan yarı mamullerin kullanıldığı nihai malların fiatlarında muhakkak bir artış olacaktır. Örneğin metresi 10 TL sına satılan bir kumaşta 2 TL lık iplik varsa şu anda iplikten % 36 vergi alındığına göre 2 TL nın 55 kuruşu vergidir. % 36 lık vergi % 100 bir artısla % 72'ye çıkarılırsa 1 metre kumaştaki ipliğin fiatı 255 kuruş olacak bir metre kumaşın fiatı da en az 55 kuruş artacaktır İplik ve kumaş örneğine devam edelim.

Aynı miktar iplikten, metresi 50 TL. ya satılan bir kumaş yapılsaydı, iplikteki vergi artışı, kumaşın fiatını metrede gene 55 kuruş arttıracaktı. Demek oluyor ki yarı mamul mallara konan vergiler, ucuz, basit malların fiatını, pahalı, lüks mallara nispeten daha çok arttırıyor. Arttırılmak istenen vergiler büyük bir çoğunlukla bu yarı mamul mallara konan vergilerdir. Bu vergilerin yükü ucuz mal alan dar gelirlilerin omuzundadır.

Görülüyor ki, son bir yılda hükümet elindeki dolaylı vergi kaynaklarını genişletmek gayretindedir. Bu gayretin sebebi nedir? Ve neden özellikle dolaylı vergiler kullanılıyor.

İlkin ikinci soruya cevap vermeye çalışalım. Hükümet, dolaylı vergileri değil de doğrudan doğruya gelir vergisini arttırmaya giderse, dayandığı sınıfların vergisini arttırmış olacaktır ki, bunu yapmak, onun için bindiği dalı kesmek olur.

İlk soruya gelince: Vergiler neden şimdi arttırılıyor? Vergi almaktansa hükümet para basarak harcamalarını yapabilirdi. Neden vergi artışına gitti? İlk sorunun cevabı kısmen şu son olaylarda yatar: öğretmen ve devlet personeli çok az maaş almaktadır ve zam istiyor; nüfus artışından dolayı asker adayı sayısı artıyor, bundan dolayı da savunma harcamaları artıyor; birçok hizmet (yol, su, elektrik, telefon) çağımızın çok gerisinde kalmıştır. Halk gittikçe bu gerilikten daha yüksek sesle şikâyet eder olmuştur. Bunları kazanmak için harcama yapmak gerektir. Son, fakat en önemli noktalardan biri de dayandığı sınıfın hükümetten ardı gelmezcesine kredi, yarı sübvansiyon niteliğinde satın alışlar, ucuz satmalar istemesidir.

Artan talepleri para basarak karşılama zaten kısmen yapılıyor. Daha geniş çapta yapmak şimdiki fiat artışını hızlandıracak, toplumdaki huzursuzluğu arttıracaktır. Menderes hükümetinin devrilişinin en önemli sebeplerinden biri bu hızlı fiat artışları olmuştur.

Toplu bir değerlendirme yaparsak; vergi artışları büyük bir çoğunlukla dar gelirlilere çok daha ağırca yüklenecektir. Lüks konut vergileri, banka muameleleri vergileri bunun dışındadır. Vergi artışları ekonomik kamçılardır. Ekonomik çıkarına dokunulan birçok vatandaşı hiçbir konuşmanın, hiçbir yazının yapamıyacağı şekilde uyarma niteliğine sahiptirler. Bu yönden toplumun ileriye doğru akışında önemli rol oynarlar. Değerlendirmemizde vergi yükünün yanında bu noktayı da önemle belirtmeliyiz.

---

retim üyelerinin tepkilerini çekmiş ve tayin edilmiş Mustafa Parlar'ın Rektörlüğünü kabul etmemişlerdir. Öğretim üyelerinin tepkilerini ve direnmelerini ifade tarzı öğrencilerinkine Benzer bir biçimde tezahür etmiştir. Bütün Profesörler, Profesör yardımcısı ve Asistanlardan oluşan genel bir forum toplayarak Mütevelli Heyetin almış olduğu karşı - devrimci karara direndiklerini ifade etmişlerdir.

Öğrenciler ve öğretim üyeleri üç adayın üstünde durmakta ve bunlar dışında kimsenin rektörlüğünü kabul etmiyeceklerini toplantılar yaparak açıklamaktadırlar.

Hükümet tarafından seçilen Mütevelli Heyeti'nin tayin ettiği karşı - devrimci profesör Mustafa Parlar ise baskılar karşısında dayanamamış ve Rektörlük görevini kabul etmediği şeklinde bir ifade ile bu işin adamı olmadığını göstermiştir.

Ama gerici güçler her olayda olduğu gibi bu olayı da istismardan kaçınmamışlar TRT'ye yapılan baskılar sonucunda Mustafa Parlar'ın Radyoda kendi sesinden bir konuşma yapması temin edilmiştir. Radyoda konuşan Parlar, kendi Rektörlüğünün mühim olmadığını fakat yabancı ideolojilerin yurdumuzu içten içe istilâ ettiklerini söylemiştir. Radyo karşısında içini döken ve gerici düşüncesini kusan Bay Parlar, böylece ülkemizi hakimiyeti altında tutan Amerikan Emperyalistlerinin ve receği yeni görevleri yerine getirmek üzere dekanlıktan da istifa etmiştir.

ODTÜ öğrencileri ve öğretim üyeleri Parlar'ın istifasını davul zurna ile kutlamışlar, daha sonra toplanan ODTÜ genel kurulu oy birliği ile Mustafa Parlar'ın mahkemeye verilmesini kararlaştırmışlardır.

Gerçekte ise, yapılmak istenen ODTÜ'deki devrimci gelişmeyi bastıracak uşak kişilerin yönetime getirilmesi, ODTÜ öğrencilerinin işbirlikçi zihniyet ile yetiştirilmeye devam edilmesi ODTÜ'nün Amerikancı AP iktidarının hizmetinde bir kurum olarak varlığına davet ettirmesidir. Ama bunlardan hiç birisi başarıya ulaşamayacak şeylerdir. Çünkü ODTÜ öğrencileri Kemal Kurdaş'ın uşak yönetimini ODTÜ ye geri getirmek niyetinde değillerdir.

Geçenlerde Rabat'ta toplanan Arap zir ve konferansı ile ilgili olarak Filistin Demokratik Halk Kuruluş Cephesinin bildirisi Beyrut'ta çıkan haftalık EL–HURRİYE dergisinde yayınlanmıştır Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesi'nin orta doğu sorunu üzerindeki görüşünü yansıtan bildiriyi okurlarımıza sunuyoruz

Filistin demokratik halk arap haklarını milli

Beyrut'ta yayınlanmata olan haftalık El - Hurriye dergisinin 1.12.1969 tarih, 492 sayısında yer alan Filistin kurtuluş mücadelesini vermekte olan örgütlerden biri **Demokratik Filistin Halk Kurtuluş Cephesi**'nin Arap zirve konferansı dolayısıyla yayınladığı bildirinin türkçe metnidir.

ARAP ZİRVE KONFERANSI NEDEN ŞİMDİ YAPILIYOR?

Haziran 1967'de emperyalizm ve sionizm saldırısının bu günkü çıkmazına çıkış yolu aramak, daha önce olanları tekrarlamak gayesi ile 21. 12. 1969 tarihinde Rabat'ta yapılacak 5. Arap zirve toplantısında Arap milli rejimleri gerici feodalist ve işbirlikçi burjuva rejimleri ile yeniden buluşacaklardır. **Bu zirve toplantıları neden yapılıyor, konferansta neler olacak? Böyle konferansların surları içerisinde ne zamana kadar Filistin ve Arap halk yığınları esir kalacaktır?**

Zirve Konferansının ana konusu, Israilin Ürdün nehrinin yatağını değiştirmeye kalkışmasından bu yana Filistin sorununu bahane ederek genellikle Arap rejimlerinin ve özellikle milli rejimlerin girdikleri bu tarih çıkmazdan kurtulma yolunu aramak için baştan beri buluşmaktadırlar, milli düzenlere hakim olan küçük burjuva programının doğurduğu çıkmazdan sıyrılmak için bu çağrı yapılmıştır.

Küçük burjuva Arap düzenleri, İsrail ve onun destekçisi güçlere karşı çatışmanın şiddetlendirilmesi, ekonominin askerileştirilmesi, toplumun maddi ve beşeri imkânlarını seferber etmek için halk yığınlarının örgütlendirilip, silâhlandırılması, demokratik özgürlüklerinin kazanılması için gereken sınıfsal ve askeri alanda köklü dönüşümler yapılması İsrail ve emperyalizme karşı girişilecek uzun vadeli silâhlı halk savaşına hazırlanmak için özellikle polis ve ordudaki karşı devrimci güçlerin temizlenerek iç durumun düzeltilmesi, tüm Filistin ve Arap milli kurtuluş hareketleri ile iyi ilişklerin kurulması gerektiği halde, bunları yapmayarak, zirve konferansında emperyalizm ile işbirliği halindeki gerici ülkelerin düzenlerinde çözüm aramaya, uyuşturucu ve aldatıcı beyanlar peşnde koşmaya başlamışlardır. Oysa Arap milli düzenleri, gerici düzenlere karşı ve bu düzenlerin İsrail için güven verici oldukları 1948 savaşında, emperyalizme karşı ancak taksim planları içinde savaştıkları ve milli toprakları koruyamadıkları için kurulmuştur.

Bugüne kadar Arap zirve konferansları vatan topraklarını korumak ve İsrail'in nehir kollarını değiştirme isteğini önlemek Arap halklarını ayaklandırma ve de savaşa hazırlama yolunda başarıya ulaşamamıştır. Ayrıca zirve toplantıları milli düzenlerin İsraile ve emperyalizme karşılık veremiyen programlarının çıkmazından da kurtulamamıştır. Ve somut tahlillerin gösterdiği doğrulara ulaşmamıştır. Haziran yenilgisi açık olarak ortaya koymaktadır ki, siyonizme ve emperyalizme karşı çıkmanın yolu ne zirve konferanslarından geçer ne de düzenli orduların klasik savaş prensibine dayanır. Yani küçük burjuva milli programların muhafazası ile mümkün olmaz.

Haziran yenilgisi ve 1958 yılı savaş sonuçlarının tasfiyesi ancak halkın uzun soluklu savaşına dayanan, emperyalizme, siyonizme, feodalizme ve sömürgecilerle işbirliği halinde olan kapitalizme karşı sözle değil fiili savaşla mümkündür. Bu halk kurtuluş savaşı bütün gerici güçlere bölgeyi mezar edecektir.

Haziran savaşı sonunda ancak iki yol seçilebilir. Bunun üçüncüsü yoktur. Bu yollardan biri emperyalizmin silâh üstünlüğüne karşı, geri kalmış ülkelerin savaş şekli olan Vietnam halk savaşıdır. Diğeri ise, zirve toplantıları, düzenli ordular savaşı ile yeni haziran yenilgileri doğuracaktır. Bu ikinci yol küçük burjuva düzenlerinin bencil ve sınıfsal çıkarlarının seçilmesiyle emperyalizm, İsrail ve de gerici iktidarlar lehine bir gelişim doğuracaktır. Bu yol seçildiğinde haziranda işgal edilen topraklardan işgalin kaldırılması için Israilin düzenli sınırlar içinde yaşaması kabul edileceği gibi Filistinin ve Arap milli kurtuluş hareketlerinin bastırılması yolunda da bir pazarlık aranacaktır. Ki bu pazarlık 1948 yılında emperyalizme bağlı siyonist devleti doğuran, Filistin halkına karşı işlenen sinsi milli şovenliğin tanınması da olacaktır.

Zirve toplantısına katılan küçük burjuva ve gerici düzenler haziran yenilgilerine esas olan görüşlerinde temelli hiçbir değişiklik yapmamışlardır. Arap bölgesinde emperyalizmin çıkarlarını yıkmanın, ekonominin askerileştirilmesinin, ağır sanaiye yönelmenin, ağır tarım sanayii kurmanın, ülkeyi enerjilendirmenin, feodalizmin tasfiyesinin, tarımsal meselenin çözümlenmesinin, ülke ekonomisinin kendi imkânlarına dayandırılmasının örgütlenmiş ve silahlanmış halk yığınlarının savaşına daynan tutumun reddi haziran ve 1948 savaş sonuçlarını tasfiye edebilecek yapıyı da redetmek olmuştur. Bu yanlış, millici küçük burjuva ve gerici düzenlerin çıkarlarına dayanan gerçek olmayan tutumun sakatlıklarının yeniden bir kere daha ispatlanmasıydı.

Aslında zafere ulaşmanın tek yolu vardır. O da vietnam tipinde örgütlenme savaştır. Ancak bu şekilde 1948 savaşının ve haziran yenilgisinin sonuçları anlaşılabilir. Bunun başka bir yolu yoktur. Bizim yolumuz da ancak bu olabilir.

Arap konferansı 67 saldırısının izlerinin kaldırılması sloganı ve güvenlik konseyinin tekrar uyarılması çirkin kararlarının etrafında toplanmaktadır. Saldırının izlerinin kaldırılması sloganı bir yönüyle 5 haziranda işgal edilen toprakların terk edilmesi anlamına gelirken, diğer yönüyle İsraile güvenlik sınırları içinde yaşama hakkını vermektedir. Ayrıca İsrailin Arap su geçitlerinden yararlanmasını garanti altına alma yolundaki bu girişim, bunun yanı sıra, Arap direnme hareketinin tasfiyesi gayesini de taşımaktadır.

Saldırı izlerinin tasfiye edilmesi meselesi millî Arap düzenlerinin ortaya attığı gibi değildir. Onların ortaya attığı «önce siyasi çözüm yolu denenmelidir, ardından gerekirse askeri çözüme gidilmelidir,» görüşü yanlış teşhislere dayanır ve uyutucudur. Ayrıca güvenlik konseyinin siyasi çözümle beraber, direnme hareketlerini yoketmeyi amaçlayan kararlarının bir benzeri olmaktan da ileri gitmemektedir. Ortaya atılan meselede gerçek, ya Filistin meselesinin siyasal çözümüyle direnme hareketinin tasfiyesine ya da halk kurtuluş savaşları programının benimsenip halkın kurtuluşu için savaşına dayanır.

64 yılından beri denenen zirve konferansları yolu, Ürdün nehrinin yatağının değiştirilmesini engelleyecek teşebbüsün başarısızlığı, haziran yenilgisi, Israilin güvenlik sınırları içinde yaşamasını öngören güvenlik konseyi kararını doğuran sonuçlarıyla beklenen gerilemeye sebep olmuştur. Ayrıca, emperyalizmin ve sömürücülerin çıkarlarını koruyan gerici Arap düzenleriyle işbirliği yapmakla **İsrailin gerisindeki güç**lerin çıkarlarına dokunmamayı da amaç edinmiştir.

Lübnan çıkmazı gerici Arap rejimlerinin boş palavralarını ortaya koymuştur. Zira Filistin kurtuluşçu halkının İsraili çevreleyen Arap bölgeleri üzerinde yaşama hakkını Lübnan gericileri engellemek gayretini göstermişlerdir. Tunus, Fas ve Suudi Arabistan gerici yönetimleri pratikte gerici Lübnan yönetimini izlemişlerdir.

Haziran saldırısı sonuçlarının tasfiyesi için karşı koymanın pratik ve bilmsel ölçüsü bu düzenden bir avuç yardımın yapılmasıyla olmaz. Yani yapılması gereken milli görüntü ile çıkıp Filistin meselesinden yararlanlanlar gurubuna katılmak değildir. Özellikle Amerikan Emperyalizmine karşı kesin dönüşümlerin yapılması yolunda tavır alma gerekmekdir.

İsrailin boynunun bükülmesi için emperyalizmin Suudi Arabistan, Tunus, Fas ve Libya'daki üslerinin tasfiyesi, tekelci kapitalizmin çıkarlarının (Özellikle petroleri devletleştirerek ve de emperyalizmin mallarına karşı arap pazarlarının kapatılarak) sö-

Kurtuluş cephesi cepheye çağırdı

mürgecilerin boynunun kırılmasıyla mümkündür.

Bu da ancak arap halklarını, çıkarlarını korumak için emperyalizme karşı geniş bir alanda silâhlandırılarak, eğitilerek, örgütlendirilerek ve savaştırarak başarılabilir Emperyalizmin yardımızla bize karşı savaşan İsrail, Arap halklarını sömüren tekelci kapitalizmin yardımıyla ayakta durmaktadır. Bu tarihi komedinin bir yanında bulunan emperyalizmin Arap halklarından geçen yılda 2 milyar dolarlık petrol gelirini İsraile sunduğu unutulmamalıdır. Filistin halkının direnme hareketinin desteklenme ölçüsü. Arap ülkelerinde İsrail gerisindeki emperyalist güçlere indirdiği darbeyle orantılıdır. Harb yapacağız kabadayılığı ve demagojisi emperyalizmin bölgede ulaşmak istediği yeni haziran yenilgileri yaratma planının bir parçasıdır. Emperyalizm ve gerici arap rejimleri bunun için filistin devrimcilerinin ve devrimci Arap halklarının moralini bozmaya çalışmaktadırlar. Emperyalizm, siyonizm ve gerici rejimler, haziran yenilgisinin tekrarlanması ve Arap kurtuluş hareketinin tasfiyesiyle kendi egemenliklerinin sürmesini sağlayacak yollar sağlamaya çalışmaktadır.

Geri bırakılmış ülkemizde İsraile karşı savaş yolu açıktır ve tektir. Bu yol Vietnam halk savaşı yoludur. Düzenli tavırlara karşı silahlı halk yığınlarının savaşı yoludur. Emperyalizme ve onun işbirlikçisi olan gerici kalelerin vurulması ve de emperyalizmin çıkarlarının tasfiyesi yoludur. Unutmayalım ki, haziran savaşı sırasında Suudi Arabistan kralı Avrupada gezmekteydi.

İsrailin güvenlik sınırlarının tanınmaması, 1967 saldırısının sonuçlarının tasfiye edilmesi, siyonizm ve onun gerisindeki güçlere karşı arap halklarının savaşa katılmasıyla mümkün olacaktır. Binlerce devrimci slogan kullanılmasına ve boş savaş duvarlarının çalınmasına rağmen 1967'den bu yana Amerikan emperyalizminin bir kılına bile dokunulmaması bize garip gelmektedir.

EY DİRENEN GURUPLAR!
EY ARAP HALK YIĞINLARI!
EY DÜNYA DEVRİMCİ GÜÇLERİ!

Filistin halkı kurtuluş yolunu açmıştır. Bu yol, halk yığınlarının savaşı yoludur. Boş davulların çalması için, zirve konferanslarında yeni bir oyun kurulduğunu görmüştür. Kurtuluş ve haziran savaşı sonuçlarının tasfiye yolu halk yığınlarına dayanmakla, onları örgütlendirmekle başlar. Ve işgal devletlerini destekleyen emperyalizmle sömürgecilerin çıkarlarını vurmak, arap halkları ve filistin halkının çıkarları için nerede olursa olsun çatışmanın açılmasıyla gelişir. Bunun dışındaki bütün yollar bölge halklarının emperyalizm ve israilin istekleri yönünde teslim edilmesiyle yeni bir yenilgi yolu olacaktır.

Halkımız, kurtuluş mücadelesini sürdürmektedir. Direnme kesimleri yenilgiye uğayan haziran programı (ve yalnız düzenli ordulara dayanan savaş) yerine gerçek ve devrimci program sunulmasını istemektedir. Bu direnme kesimlerinin sunacakları devrimci program devrimci kesimlerin sınırlı, askeri ve siyasi bir program çerçevesinde saflarını sıklaştırır. Sınırlı askeri ve siyasi program, şu veya bu direnme kesimine özel kazanç arttırmadan uzak olacaktır. Arap milli hareketinin ve arap düzenlerinin Filistin misillemesinde benimsedikleri tutumları ışığında direnme kesimleri tutumlarını birleştirecek, bir birleşik cephede bulunmalıdır. Aksi halde direnme hareketi gün geçtikçe devrimci niteliğini kaybeder. Ve direnme hareketinin programlarında bir bölüm ve de siyasi oyalama (Arap milleti halklarına ve filistin halkına) vasıtası olmasını isteyen arap düzenlerinin çelişkilerine esir düşer.

Yaşasın Filistin ve Ürdün milli cephesi

Yaşasın Filistin direnme hareketinin birliği

Yaşasın halk savaşının zaferi

Demokratk Filistin Halk Kurtuluş Cephesi

3. cilt çıktı

Türk Solu'nun 3. cildi de diğerleri gibi Proleter Sosyalistlerinin mücadele klavuzu olacaktır. Bu ciltte yer alan önemli yazılar şunlardır:

* Gençlik - Ordu - adalet elele - **Hikmet Kıvılcımlı** * Türkiye'de Feodalizm var mı? - **Muzaffer Erdost** * Şehir küçük burjuvasi ve proleterleşme eğrisi - **Muzaffer Erdost** * Filistin Mukavemeti - **Gerard Chaliand** * Demokrasi ve Gölgeler - **Hikmet Kıvılcımlı** * Eylemsizlik «Sağ sapma» stratejisinin - **Muzaffer Erdost** * Devrimci Gençlik hareketi eylemsizleştirilemez tecrit edilemez - **Erdoğan Güçbilmez** * Günümüzde tekeller - **Sovyet Bilimler Akademisi Raporu** * Demokratik Köylü Hareketleri Nasıl Desteklenmeli - **Ahmet Say** * Moskova Konferansı Ana Belgesi - tam metin * Çin Komünist Partisi 9. Kurultayında kabul edilen Lin Piao'nun raporu - Tam metin * Büyük tekeller.

* Royal Dutch - Shell * eGneral Motors * Philips * Volkswagen * Mitsubishi.

* Aren Oportünizminin niteliği - **Mahir Çayan** * Güney Vietnam Kurtuluş Cephesinin önündeki devrimci yol - **G. V. K. C. Merkez komitesi üyelerinin raporu** * Oportünistler proletarya saflarının bozguncusudur - **Ömer Azerturgut** * Reviz yonizmin keskin kokusu - **Mahir Çayan** * Bütün silâhlarımızla Emperyalizmin en zayıf noktasına yüklenelim - **Doğu Perinçek** * Bugünkü Romanya **Doç. Dr. Türkkaya Ataöv** * Pasifizm ve Şiddet - **Christopher Caudwell** * Nato Halkımızın Düşmanıdır - **TÜRK SOLU - AYDINLIK** * Mustafa Kemal 30 Ağustos Zaferini anlatıyor! * Proleter Devrimci Çizgi Kitle çizgisidir - **Şahin Alpay** * Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesi - **M. Ali Cehşan** * Sosyalist Örgüt meselesi - **Ersen Olgaç** * Hain Kimdir - **Şiar Yalçın** * İran'da Toprak Reformu - **Ferhad Khamsi** * TİP'in Taksim mitingi Oportünizmin İhanet Belgesidir - **İ. Kaypakkaya** * Ho Chi Minh'in Vasiyeti * Seçimler Üzerine - **Doğu Perinçek** * Dünya Kapitalist Ekonomisi - **L. Kuzminov** * İngiliz üslerini biz Kıbrıs Halkları söküp atacağız * Devrimci Güçler tehdide pabuç bırakmıyacaktır - **Şevki Akşit** * Ölçü Seçimler değil güçlenen millî demokratik mücadelemizdir - **İ. Kaypakkaya** * Bugünün Türkiyesinde devrimci eylem nedir? - **Mihri Belli** * Kitle çizgisi ve gerici sendiklar - **Sina Çıladır** * «Sosyalist Ekonomisinin meseleleri» savunması - **Halit Çelenk - Muzaffer Erdost.**

Ayrıca aşağıdaki imzalar da 3. ciltte yer almaktadır:

Cüneyt Akalın * Tahsin Akpek * Cihan Alptekin * Memet Altun * Fahri Aral * Ali Arısoy * Behzat Ay * Mahmut Baksı * Nguyen Luong Bang * Alpaslan Berktay * Saim Bilen * Dursun Bilâ * Mengü Bulguç * Oral Çalışlar * Cengiz Çandar * Aydın Çığ * Erol Çurmak * Günnur Çurmak * Ali Demir * Eyüp Demir * Metin Demirtaş * Celâl Doğan * Muzaffer Doyum * Vahap Erdoğdu * Gerçekçi * Sadık Göksu * Bora Gözen * Erdoğan Güçbilmez * Kemal Günaydın * Mustafa Gürkan * Faruk Haksal * Ezel İnanç * Mustafa Kaçarotlu * İlhan Kalaylıoğlu * Hüseyin Kaya * Yunus Kılıç * Çağlar Kırçak * Ruhi Koç * Yusuf Küpeli * Haydar Mutlu * Enver Nalbantoğlu * Osman Okkan * Erdal Öz * Halis Özkan * Mutla Parkan * İnto Peredo * Pekin Plâtinel * Martha Rojas * Halûk Sarıkaya * Atila Sarp * Nail Satlıgan * Nusret Selen * Tekin Sönmez * Şerif Tekben * Nguyen Huu Tho * Necdet Tükel * Osman Ulagay * N. Yılmaz Ali Orhan Yücealp * Gün Zileli.

Fiatı 35 TL. ödemeli istiyebilirsiniz.

Mevcudu tükenmekte olan 1. cilt 75 TL. den 2. cilt 50 TL. den temin edilebilir. 3. cildin fiatı 35 liradır. Ödemeli isteyiniz.

Vietnam görüşmelerinde gerçekler ortaya dökülüyor

Geçen hafta 51 inci oturumu yapılan dörtlü Paris görüşmelerinde Güney Vietnam Geçici Devrim Hükümeti ve Kuzey Vietnam temsilcileri ABD'nin Vietnam'da giriştiği yeni kanlı hareketleri açıkladılar.

Vietnam Geçici Devrim hükümeti heyeti başkanı Bayan Nguyen Thi Binh, Quang Nam eyaletindeki 5 köyün geçen ay içinde ortadan kaldırıldığını, 700 ü aşkın sivilin öldürüldüğü, ekili tarlaların ateşe verildiğini, evcil hayvanların boğazlandığını ve milli kurtuluş mücadelesi veren yoksul Vietnam halkının ev eşyalarının yağma edildiğini açıkladı.

Nguyen Thi Binh

Dünya kamu oyunun haklı tepkisi üzerine Vietnamdaki savaşçılarını geri çekeceğini ve Vietnam savaşını Vietnamlılaştıracağını söyleyen ABD, Vietnamlılaştırma sözcüğünün ne anlama geldiğini de bu olayda izah ediyor.

Thi Binh'in sözünü ettiği katliâma ABD askerleri katılmıyorlar, ancak, ABD komutanlığının doğrudan emri altında olan kukla Güney Vietnam ve Güney Kore birlikleri bu harekâtı başarıyla gerçekleştiriyorlar.

Beş köyün imhasıyla sonuçlanan harekâta, ABD uşağı iki ülkenin sekiz bölüklük askeri, 350 pasifikasyon uzmanı, 92 zırhlı araç, 50 top, ve yüzlerce uçak katılıyor.

Bu arada Kuzey Vietnam heyeti başkanı Ksuan Thuy da Amerikanın Vietnam sorununu çözümlemek için gizli görüşmeler yapılması teklifini reddediyor. Paris'te Vietnam konusunda söz sahibi dört tarafın katıldığı görüşmelerin ABD yöneticilerince küçümsenmemesini ve görüşmeleri ikili, gizli yapmak gibi saptırmalara uğratılmamasını isteyen Ksuan Thuy, ABD heyetinin başına da yetkili birisinin gönderilmesini istiyor. Bütün ezilen dünya halklarına örnek bir mücadele veren Vietnam halkının tükenmez bir azimle yürüttüğü askeri direniş yanında, varlığını dünyaya kabul ettirmek için siyasî mücadeleyi de gerektiği gibi yürütmek istemesi ABD emperyalistlerini ürkütmektedir.

Ksuhan Thuy (arkası dönük).

Bu arada cançekişen emperyalizmin Vietnam savaşını doğrudan veya dolaylı olarak devam ettirmek istemesine karşı ülke içinde karşı koymaya devam ediliyor. Vietnam savaşını protesto eden gençler ABD yöneticilerinin bu gençlerin askerlik tecillerini iptal ederek sindirme çabaları da boşa çıktı. Gençlerin başvurduğu yargı organları yöneticilerin hiçbir kılıkfa sokulamayacak bu teşebbüsünü bozmak zorunda kaldı. Hükümetlerinin yüzkızartıcı ve sadece mali çevrelerin ve tekelci kapitalizmin çıkarlarından başka bir amacı olmayan Vietnam savaşına karşı ülke içinde verdikleri mücadele ile ABD gençleri Vietnam'daki kahraman halkın yanında yer almaya devam edecekler.

Irak'ta darbe teşebbüsü

Orta doğuda son zamanlarda güçlenen milli kurtuluş hareketlerinden telaşa düşen erperyalizm ve onun bölgedeki yerli ortakları, geçen hafta Irak ilerici rejimine karşı devrim hareketine katılan gerici ve işbirlikçilerden 44 ü olayın ertesi günü idam edildi.

1969 temmuzunda br ihtilâl hareketiyle yönetimi ele geçiren Irak Hükümeti bir süre önce sosyalizm yolunda ileri hamlelerde bulunacağını açıklamıştı. Darbe teşebbüsünün geçen yıl Irakta Yahudilerin idam edilişinin yıldönümüne rastlatılması, olayda siyonist ve emperyalist parmağının olduğunu açıkça gösteriyordu. Darbe Teşebbüsünün bastırılmasından sonra yapılan açıklamada CIA ve Orta Doğu'da emperyalizmin yardakçısı gerici Şah yönetimi ağır dille suçlandı. İlerici yönetimin işbaşına gelmesinden sonra Irak'da Nuri Said zamanındaki dostluğunu kesen ve çeşitli toprak sorunlarıyla her fırsatta çatışma çıkaran İran CIA'dan aldığı silahları Iraktaki darbecilere gönderiyordu. Iran'ın iki posta halinde Irak sınırından geçirdiği yardımlar arasında, silah, makineli tüfek, mermi ve 250 bin dolarlık para yardımının bulunduğu Irak resmi makamlarınca açıklandı. Iraktaki Iran büyükelçiliğinin yüksek kademedeki memurları darbecilerle doğrudan temasa geçmekte sakınca görmediler. Iranlı diplomatların bu küstah tutumu İhtilâl Konseyi tarafından ortaya çıkarıldı. Bağdat radyosu **«CIA ve İrantn kışkırttığı bu hareket yalnızca Irak İhtilâl Konseyini devirmek için değil, Orta Doğu'daki bütn ilerici yönetimleri tasfiye etmek amacını taşımaktaydı»** şeklindeki yorumuyla olayın altında yatanları dünyaya ilân etti. Irak hükümeti ülkedeki İran el-

EMPERYALİZME KARŞI DÜNYA HALKLARI

Filipinlerin Amerikan uşağı Cumhurbaşkanı Marcos'a karşı, ağır antidemokratik ortama rağmen gençlik gösterileri devam ediyor. Hükümetin güçlenen öğrenci hareketleri karşısında, eğitime yeni fonlar ayrılmasını reddetmesi üzerine gösteri yapan 20 bin öğrenci polisle çatıştı. Gençler Marcos'a Meclis binasının önünde saldırdı. Marcos ancak muhafızlarının yardımıyla gösteri bölgesinden kaçabildi.

Bir süre önce Demokratik Cumhuriyet adını alan Brazavil Kongosu, komşu Kongo Halk Cumhuriyetiyle arasındaki anlaşmazlıkları çözümleme yolunda. Kasım ayından beri kapalı bulunan iki ülke arasındaki sınırın açılması yolunda ilk adım, ulaşım ve haberleşmenin sağlanmasıyla atıldı.

Federal Almanya, ayrı bir birim olarak tanımamakta uzun süredenberi ısrar ettiği Alman Demokratik Cumhuriyetine hükümetler seviyesinde görüşme teklifinde bulundu. Federal Almanya'nın bu teklifi, Doğu Berlin hükümetinin bu konuda yaptığı olumlu teklifleri en sonunda, kısmen de olsa kabul edilmek zorunda kalındığını gösteriyor.

Geçen hafta pazartesi günü Hartum'da Doğu ve Orta Afrika ülkeleri devlet başkanları ortak düşman emperyalizme karşı güçlerini birleştirmek için toplandılar. Açık konuşmasında, Sudan İhtilâl Konseyi başkanı General Numeyri, siyonistleri arkalayanların aynı güçler olduğunu belirtti. Sömürgeciliğin halkları köleleştirme politikasında br değişiklik olmadığını sömürgeciliğin tasfiyesi için Asya, Afrika ve Lâtin Amerika'da çetin mücadelelerin devam ettiğini söyleyen Numeyri, Sudan'ın kurtuluş savaşlarını bütün gücüyle destekleyeceğini bildirdi.

Avrupa'da saldırgan NATO'nun karşısında kurulan Varşova Paktı içinde, deniz, hava, kara ve destekleme birliklerinden meydana gelecek yeni bir ortak gücün kurulacağı açıklandı. Sovyetler Birliği askeri yayın organı Kızıl Yıldız'da yayınlanan makaleye göre kurulması düşünülen yeni güç en yeni savaş teknikleriyle donatılacaktır. Gerektiğinde NATO'ya karşı kullanılacak yeni güç, Avrupa güçler dengesinde, batılı emperyalistlerin ağırlığını azaltacaktır.

Emperyalizm şaşkın ördek durumunda olduğu şu dönemde dış damarlarının kesilmesinin önemini anlamış, dünya sömürüsündeki deniz aşırı işbirlikçilerini destekleme zorunluğunu duymuştur. Bunun maliyeti içte sefaletin artması olsa bile...

çiliklerini kapattı ve olaya karışan İranlı diplomatları sınır dışı etti.

Irak hükümetinin darbecilerden ele geçirdiği silâh ve malzemeyi Filistinli gerillalara vereceğini açıklaması da, Orta Doğudaki milli kurtuluş mücadelesine karşı tutumunu gösteren anlamlı bir davranıştır.

Amerika yardım ettiği ülkelerin politikalarını etkileme çabasında

İsrail arasında decamlı bir barış sağlanmasından çok telâşlandığı anlaşılmaktadır.

Bu telâşın ilk belirtisi, geçen hafta El Ahram gazeteisnde yayınlanan bir belge oldu: Bu belge, Amerika'nın Ortadoğu barış plânına itiraz edecek ülkelerin Amerikan büyükelçilerine, bu arada Ankara'daki Amerikan büyükelçisine gönedrilen gizli bir talimatın fotokopisidir.

Azgelşmiş ülkelere yapılan Amerikan yardımının politik anlamının pek açık bir belirtisi olan talimatta, **«nezdlerinde A.B.D. ni temsil ettiğiniz akredite bulunduğunuz hükümetlere, istikbalde mali ve diğer Amerikan yardımının, Rabat Konferansında takip edilecek hattı hareket tarzı ile yakından ilgili olduğu hususuna inandırmak için uygun ve fakat kesin bir dille her fırsatın kullanılmasını rica ederim.»**

Emperyalizm, temel çıkarlarını korumak konusunda uyanık davranmakta; bu yolda sömürdüğü ülkelerin iç ve dış politikasına açık açık müdaheleden çekinmemektedir.

Fransa'nın orta doğu politikası ve ABD

Emperyalistler arası pazar mücadelesinin bir sonucu olarak, Fransa hükümeti ABD'nin desteklediği güçlere karşı bağımsızlık mücadelesi yürten Libya'ya 50 uçak daha satmayı kabul etti. Daha önceden satılması kararlaştırılan 50 uçakla birlikte, sayısı 100 ü bulan Mirage tipi jet savaş uçağının satılması konusunda imzalanan andlaşma, ABD emperyalizmin Orta Doğu'daki temsilcisi İsrail'in sert tepkisine hedef oldu. Gün gelince birarada davranmayı uygun gören emperyalist ülkeler arasında pazar ve ham madde kaynakları konusunda beliren çelişkiler, çeşitli olaylar karşısında ayrı tarafları desteklemelerini gerektiriyor. Fransa ile Libya arasındaki ticari andlaşmanın açıklanmasından sonra, Orta Doğu'daki binlerce kilometre uzaktaki ABD'den Dışişleri bakanı Rogers ağzıyla sert tepkiler geldi:

«Fransa'nın Libya'ya yüz Mirage savaş uçağı satmasıyla Orta Doğudaki kuvvet dengesi bozulacaktır. Fransa, Libya'ya silâh satma konsunda önceden Birleşik Amerika'ya bilgi vermemiştir. Bu yüzden, Birleşik Amerika Fransa'nın davranışını endişe ile karşılamaktadır.»

İsrail donanmasına katmak için Fransa'dan beş hücumbotu kaçırdığında Orta Doğudaki güçler dengesinin bozulduğunu görmezlikten gelen ABD'nin, Libya'ya satılırken feryad etmesi çok anlamlıdır.

Enflasyon: ABD ekonomisi üzerinde dolaşan hayalet

Bir yandan artan üretime ve tehdit eden işsizliğe karşı son çare olarak dünyanın her yanında silahlı mücadele yürüten ABD emperyalizmi, öte yandan bu nedenle içte önemli bir enflasyon tehlikesiyle karşı karşıya bulunmaktadır. Gün geçtikçe su yüzüne çıkan bu durum, aslında Amerikan iktisatçılarının dikkatini çekmekte fakat emperyalist aşmadaki kapitalizmin sert kuralları ve içinde bulunduğu çıkmaz, iktisadi cambazlıklarla ekonominin bir süre daha ayakta kalmasını sağlayabilecek emperyalizmin hizmetindeki bu iktisatçıların önerilerinin kulak arkası edilmesini zorunlu kılmaktadır.

Emperyalizmin kuyruğu sıkışık bu durumu, uluslararası planda kendisini en belirgin biçimde Vietnam hezimetinde gösterdiği gibi; ülke içinde de gün geçtikçe belirginleşmektedir. Tüketim toplumunun suni nimetleriyle beyni yıkanmak istenen Amerikan proletaryası, dış sömürünün nimetleri azaldıkça giderek azalan oranlarla bu nimetlerin yurt içinde bölüşümünden yana pay alabilmekte, sefalet artmaktadır.

Geçen hafta içinde, sağlık ve eğitim konularına bütçeden 19 milyar dolar ayrılmasını öngören kanun teklifini «ciddi enflasyonist baskı» nedeniyle veto eden Başkan Nixon'un davranışı da bu açıdan önem taşımaktadır. Yine aynı günlerde, iki milyar dolarlık dış yardım ve Formoza'ya askeri yardım senatoda görüşülme gereği düşünülmeksizin kabul edildi. Emperyalizm, şaşkın ördek durumunda olduğu şu dönemde dış damarlarının kesilmesinin önemini anlamış, dünya sömürüsündeki denizaşırı işbirlikçilerini destekleme zorunluluğunu duymuştur. Bunun maliyeti içte sefaletin artması olsa bile...

AKEL'in başkanı Papatuannu radikal bir çözüm istedi.

Kıbrıs'ta neler oluyor?

Ortadoğu'daki gelişmeler gittikçe kritik bir safhaya ulaşmaktadır. Arap ülkeleri ile İsrail arasındaki çatışmalar günlük olaylar halini almıştır. Libya ve Sudan'da gerici rejimlerin yıkılışı, Ortadoğudaki Amerikan ve İngiliz nüfuzuna ağır bir darbe olmuştur. 1967 Haziran savşından bu yana, Emperylizmin Ortadoğu'daki nüfuzu zaten hep gerilemiştir.

Bu gelişmeler karşısında Amerika'nın Ortadoğu'daki yakın müttefikler arasındaki münasebetlerin sıklaştırılması, ihtilâflı meselelerin tasfiyesi günün konusu olmaktadır. Jacob Javits'in ziyaret ve temasları bunu gerçekleştirmeye yönelmişti.

Amerika'nın yakın dostlarından ikisi, Türkiye ile Yunanistan arasında yıllardan beri süregelen Kıbrıs ihtilâfı da bu arda çözümlenmesi gereken bir meseledir. Ortada yeni bir Amerikan plânı söylentileri dolaşmaktadır.

Gerçi Makarios Atina radyosuna verdiği demeçte böyle bir plândan haberdar olmadığını belirtmekte, fakat hemen ardından şunu eklemektedir: **«Amerika, Kıbrıs sorununun bir an önce çözülmesini arzulamaktadır.»** Demek söylentilerin bir temeli vardır, ama gizli tutulmaktadır.

Diğer bir gelişme de Kıbrıs'taki tedhiş faaliyetleri ile ilgilidir. Bu yeraltı teşkilâtlarının Yunan cuntası tarfından desteklenmekte olduğu ortada idi. Nitekim, Makarios, Atina'da yaptığı görüşmelerle Yunan cuntasının bu faaliyetleri kınamasını sağlamış ve hemen arkasından da faaliyetlere son verildiği açıklanmıştır.

Bu tedhişçilik, Makarios yönetimine karşı bir baskı aracı idi ve anlaşılan, Yunan cuntası aracılığıyla Emperyalistler Makarios'tan istedikleri tavizi kopararak, görevi biten tedhişçiliğe dur demişlerdir.

Bütün belirtiler, Kıbrıs konusunda belli bir noktaya doğru gidildiğini göstermektedir. Gene bir emrivâkile karşı karşıya kalmamız kaçınılmaz görünüyor.

Devrimci tiyatroların görevi

«Sırtımız duvara yapışık, bir sığınaktayız. Sarsıntılardan, durmadan yer sallanıyor, üstümüze bir toz bulutu çöküyordu. «Hay Bay My» yakınında Amerikan uçakları, aralıksız, orman içine gizlenmiş küçük bambu kulübeleri bombalıyordu. Burası savaştaki Vietnam'ın 17. paraleldeki Quang Binh bölgesiydi.»

«Yol arkadaşım, Hanoi Merkez Tiyatrosu'nun yönetmeni Bich Lam'dı.»

«Birden karanlığın içinden sesler gelmeye başladı. Gölgeler kımıldıyor, insanlar birtakım eşyalar taşıyor, kaldırıyor, topluyor, yerleştiriyorlar... Az sonra bir gösteri izleyeceğiz. Arkadaşıma savaş karmaşası içinde yürttüğü yönetmenlik görevi üzerine sorular soruyorum. Bir ay var ki aynı oyuncuları Hanoi'deki tiyatroda görmüştüm. Nasıl oluyor da kentlerinden uzakta gün gece demeden düşman uçakları tarafından hallaç pamuğu gibi atılan Qouang Binh'de bizim aramızda bulunabiliyorlar?»

«Çok basit. 1965 baharında başlayan tırmanıştan bu yana topluluğumuzun tüm eylemlerini savaşın koşullarına uygulayarak yeni bir aşamaya yöneldik. Her yıl Hanoi'de sadece birkaç ay geçiriyoruz. Yılın geri kalan bölümünde, 150 üyesi olan topluluğumuz birkaç guruba ayrılarak, düşman saldırısının en yoğun olduğu bölgelerde gösteriler düzenliyor. Bize ayrılan bölge, gördüğünüz gibi Quang Binh. Her gurup en az üç ay için Hanoi'yi terkediyor.».

«Cep lâmbamın ışığını elimle siperliyerek çabuk çabuk not alırken Bich Lam, gülümseyerek, kırda bu çalışmanın gayet olağan olduğunu söylüyordu.»

Yıllardan beri halkımızın sevinçlerini ve acılarını, çabalarını ve kavgasını paylaşan ozanımız To Hun. «Ezgileriniz bombaların gürültüsünü bastırmalı!» demişti. Çabamız size bu sözlerin ne denli doğru olduğunu gösteriyor. Ne denli sert olursa savaş, ne denli yabanıllaşırsa düşman saldırıları, o denli yiğitçe oluyor ulusumuzun direnişi ve o denli sanatımızı gereksiniyor insanlar.»

«Birçok topluluklara ayrılmış olmamız, kentlerden küçük köylere göçetmek zorunda kalmış daha çok insanla ilişki kurmamızı sağlıyor. Bazen gösterimizin olduğu bölgeye kamyonla gitme olanağı buluyoruz. fakat genellikle bisikletle seyahat etmek zorunda kalıyoruz. Oysa yine de en çok kullandığımız, ayaklarımız. Üç ay süren geçen «turne» süresince, başında bulunduğum topluluk yayan 950 km katetmişti. Bombaların ortasında kaç kez ölümle burun buruna geldiğimizi öğrenmek ister misiniz? Hemen hemen kırk kez.»

> *Binlerce bombanın sağınak halinde yığıldığı bir cephe ulusal kurtuluş savaşının verildiği bir cephe: VİETNAM ve bağımsızlık için patlayan tüfeklerin yanında bir başka tüfek: TİYATRO*

«Çengellerde yapılan gece gösterilerini anlatıyor Bich Lam, yağmur gibi yağan bombaların altında yaralılara yardım etmek için tertiplenen gösterileri. Ayakları yakıcı kuma gömülerek deniz kıyısındaki kumullar üzerinde yaptıkları gösterileri.. Dikkatle, nasıl Ha Tinh ve Quang Binh dışındaki ormanlar arasından kendilerine yol açtıklarını dinliyorum. Şimdi de Dang Ngan'ın son derece tehlikeli geçidinden; kum rüzgârlarının insana sanki saldırdığı ve kum bulutlarıyla görmesini engellediği Laos sınırındaki uzun yürüyüşlerinden; insanın ormanda karıncalara, diviklere, sülüklere yem olarak karşılaştığı tehlikelerden söz ediyor. Ancak hiçbir engel tanımıyan sanatçılar en uzak köşelere değin giderek oyunlarını sürdürüyorlar.»

Oynadıkları oyunlara gelince, savaş koşullarına kendilerini uydurarak - aynı zamanda yazar olan - oyuncular, yapıtlarını kendileri hazırlıyorlar. Birkaç bölümlü bir oyunun oynanması olanaksız. Bu nedenle skeçler, özellikle tek bölümlük kısa oyunlar sunuyorlar seyirciye. Gösteride ayrıca ezgiler ve şiirler önemli bir yer tutuyor. «- Fakat, bununla birlikte repertuarımız klasik batı oyunlarından bazı bölümleri de kapsıyor.»

Örneğin?

«Örneğin, Shakespeare'in, Gorki'nin, Brechit'in yapıtlarından kısa alıntılar. Geçenlerde «Yiğit Ana»dan ve «Arturo Ui»den bazı bölümler sunduk. Brechit'in adını bile duymamış olan seyirciler, Avrupa'da Hitler adında bir zalimin yaptıklarını biliyorlardı. Hemen Johnson'u Hitler'e benzeterek oyunun anlamını kavradılar.»

Binlerce bombanın sağnak halinde yağdığı bir cephe, ulusal kurtuluş savaşının verildiği bir cephe: VİETNAM. Ve bağımsızlık için patlayan tüfeklerin yanında bir başka tüfek: TIYATRO.

Daha başka bir biçimde emperyalizmin baskısını sürdürdüğü ülkemizde sanat ve onun bir kolu olan tıyatroyu, sömürülen, ezilen, öldürülen emekçi kitlelerin yararına bu denli etkili kılabilmek için gökten tanrısal bir buyruk ya da bombaların tepemize inmesini mi beklemeliyiz.

Devrimci geçinen bazı tiyatrocular dört duvar arasında devrimi ve devrimci tiyatroyu burjuva ve küçük burjuva seyircileriyle birlikte oluşturacaklarını sanıyorlar. Oysa burjuvazi ve küçük burjuvazinin tüketim gereksinimlerine göre ayarlanmış bir ortamda devrimin tüketim tiyatrosu yapılmaktadır. Böylece devrimci tiyatronun yozlaştırılması, sanatın emekçi yığınların yanında yer alıp onlara sınıf bilincini vermek biçiminde beliren işlevini yabancılaştırıyor. Ve herşey apaçık ortada. Ve n'olur devrimci birikimi de küçük burjuva sapmalarımızla saptırmayalım. Ve gene n'olur sanatı politikleştirelim ama politikayı sanatlaştırmayalım. (Bu son sanat sözünü burjuva tüketimine göre tanımlanan bir sanat olarak kullanıyoruz) Tekrarlıyoruz, her şey gün gibi ortada: Devrimci bir tiyatro yapıyoruz diyebilmek ancak devrim yapabilecek sınıfların yanında, onun kavgasında yer almakla olanaklıdır. Bu kitlenin en devrimci kanadını da ancak gecekondularda, fabrika kapılarında, çamurlu sokaklarda bulabiliriz; ücreti 10-15 lira olan kadife koltuklarda değil. Nasıl ki Vietnam'ın devrimci tiyatroculları seyircilerini Amerika ve onun piçlerinin doldurduğu Saygon saraylarında değil de, cephede kurtuluş savaşı veren Vietnamlılar arasında bulduğu gibi.

Biz İşçinin Tiyatrosu sanatçıları, diğer tüm sanatçı ve tiyatroculara sesleniyoruz:

Ülkemizde bir bağımsızlık savaşı verilmektedir. Emperyalizmin baskısı altındaki tüm ülkelerde tiyatro, galalarda göğüslere takılacak bir çiçek gibi değil, **Ezlen İşçileri**mizin. Köylülerin, öldürülen Taylan'ların, Vedatların, Battalların yanı başında, namlusu Emperyalist Amerika ve onun ülkemizdeki uşakları kaatillere karşı çevrilmiş bir tüfek gib kullanılmalıdır.

İşçinin Tiyatrosu

TÜRK SOLU : Haftalık Gazete * Sahibi: Şerif Tekben * Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Bora Gözen * İdare Yeri, Yazışma ve Abone Adresi: Divanyolu Cad. No. 83/3 . Sultanahmet/İstanbul, Telefon: 27 39 61 * Ankara Temsilciligi. Ahmet Say * Dizgi: Yüksel, Baskı: Dilek Matbaası * İstanbul Dagıtımı: Fuat Büte, Ankara Caddesi No. 34, Tel.: 27 89 49 * Anadolu Dağıtımı: GA-ME-DA * Yıllık Abonesi: Yurt İçi: 40 TL., Avrupa Uçak: 80 TL., Amerika Uçak: 170 TL., * İlân San.: 20 TL., Yayın İlânları yüzde elli indirimlidir.